

sió

**INFORMATIU
D'AGRAMUNT I
DE LA
RIBERA DEL SIÓ**

La fEina
mal feTa no,, té
Fu^tbr.

La feina
ben feta no té
fronteres.

Des del més petit taller a la més gran de les nostres empreses, des dels estudiants fins a tota mena de professionals sabem que cal fer la feina ben feta.

Només així el nostre país i cadascú de nosaltres serem realment competitius arreu del món. Només així demostrarem una vegada més que som un país ple de gent amb empena, un país que vol ser cada cop més modern, més competitiu i més europeu.

Perquè a Catalunya tenim molt clar que la feina ben feta és l'única que no té límits.

GENERALITAT DE CATALUNYA

CATALUNYA ~~UN PAÍS~~ D'EUROPA

PASQUA-91

LES CAMELLES CELEBRAREN EL DESÈ ANIVERSARI...

amb la tradicional cantada del Diumenge de Pasqua Florida recorrent places i carrers commemorant l'arribada de la primavera. Enguany el temps no va acompanyar massa la celebració i els cantaires hagueren d'anar abrigats amb un jersei per arrecerar-se de la temperatura, més pròpia de la tardor que de l'estació en què se celebrava.

De les nou del matí fins a quarts de tres de la tarda, cantaires, músics i els encarregats de la recapta re-

corregueren la vila, amb un cert retard sobre l'horari habitual, oferint les tres peces de rigor. Enguany s'interpretaren el vals "La festa dels cantaires", "Cançó d'Amor i de Guerra" i "El cant del bosc", amb música de Ferran Ros i Lluelles i lletra de Manuel Ginestà.

El Grup Caramellaire celebrava la desena cantada des que la Pasqua de l'any 1982 un nombrós grup d'agramuntins de totes les edats reemprengué aquesta tradició que

a Agramunt havia estat molt arrelada, però que no es celebrava des dels anys setanta. Durant la cantada de Pasqua es detectava un cert cansament entre l'agrupació, no pas el propi d'un matí recorrent la vila, sinó un cansament psíquic que no voldríem pas que fos fruit d'alguna mena de desencís per part dels components dels "Aires del Sió", que seria impropí d'una celebració tan assenyalada com és un desè aniversari.

CONCERT

La Coral d'Avui no va faltar tampoc a la Pasqua...

amb el seu tradicional concert al Casal. Enguany tenia també una celebració afegida, ja que es complia el XXVè. aniversari de la seva fundació. Els detalls del concert i dels actes commemoratius d'aquesta efemèride són àmpliament explicats per la pròpia entitat en aquest mateix número de SÍO.

La Coral d'Avui ha estat constantment relacionada amb la nostra publicació i a través de les seves pàgines es podria explicar la història d'aquests 25 anys d'existència d'una entitat arrelada com poques a Agramunt, tal i com es digué en el decurs de la inauguració de l'exposició commemorativa el Dijous Sant a la nit.

En aquest acte hi varen assistir l'alcalde de la Vila, Josep Huguet; el president del Consell Comarcal de l'Urgell, Jaume Aligué, i nombrosos representants d'altres entitats de la localitat. Domènec Llop, actual president de la Coral d'Avui va obrir l'acte amb unes paraules de regreïment i a continuació intervingueren els dos polítics.

ACTES RELIGIOSOS

Molta participació de fidels...

en els actes religiosos de Setmana Santa i Pasqua. D'ençà d'un temps es nota una major assistència als actes organitzats per la parròquia. Especialment concorreguda va ser la Processó del Divendres Sant a la nit i el Calvari que té lloc el mateix dia al matí. Les celebracions Pasquals també gaudiren de molta concurrència, especialment la Solemne Vetlla que finalitzà a la Plaça de l'Església amb el foc Pasqual i el repartiment de coca entre els fidels assistents.

LA MONA

"L'escapada" a menjar la mona el Dilluns de Pasqua és una de les tradicions que més perdura i que més segueixen els agramuntins.

Enguany la Coral commemora el seu XXVè Aniversari.

Malgrat l'amenaça del mal temps, les colles de familiars i amics empengueren la fugida als llocs tradicionals o a qualsevol racó tranquil per passar la darrera jornada de les festes de Pasqua.

Enguany no es celebrà la tradicional representació teatral del Grup Escènic del diumenge a la nit. Sembla que l'esforç de la de Nadal no deixà ni temps ni ganes per preparar la de Pasqua.

EL CAU D'AGRAMUNT

L'Agrupament Escolta ha editat una revista...

commemorativa del XV aniversari de la seva fundació i com a cloenda dels actes organitzats per aquesta celebració que tingueren lloc durant l'any passat, amb diverses celebracions de les quals se'n donaren les informacions corresponents.

La publicació ara editada conté un resum de les activitats dutes a terme

Sortida massiva d'agramuntins, el Dilluns de Pasqua, per "menjar-se la mona", malgrat l'amenaça del mal temps.

per l'entitat durant els 15 anys de la seva existència així com una relació dels "Caps" que han passat per la mateixa. La revista, molt ben editada i amb nombroses fotografies, compta amb la col·laboració d'alguns dels actuals responsables del "Cau" i també d'altres que hi participaren en un moment o altre en el decurs d'aquests anys.

L'Agrupament Escolta d'Agramunt també ha pres part en moltes de les activitats cíviques organitzades a la nostra vila i no ha regatejat mai la seva col·laboració amb altres entitats de la vila, en aquest esperit de fer poble que caracteritza les entitats arrelades a la societat on viuen.

CORREUS

Milliores en el servei de Correus local...

amb l'avançament de més de dues hores en el repartiment de la correspondència. Des de mitjans del mes de març, és la pròpia estafeta de la vila que va a cercar les saques de la correspondència d'Agramunt i dels pobles de la seva zona.

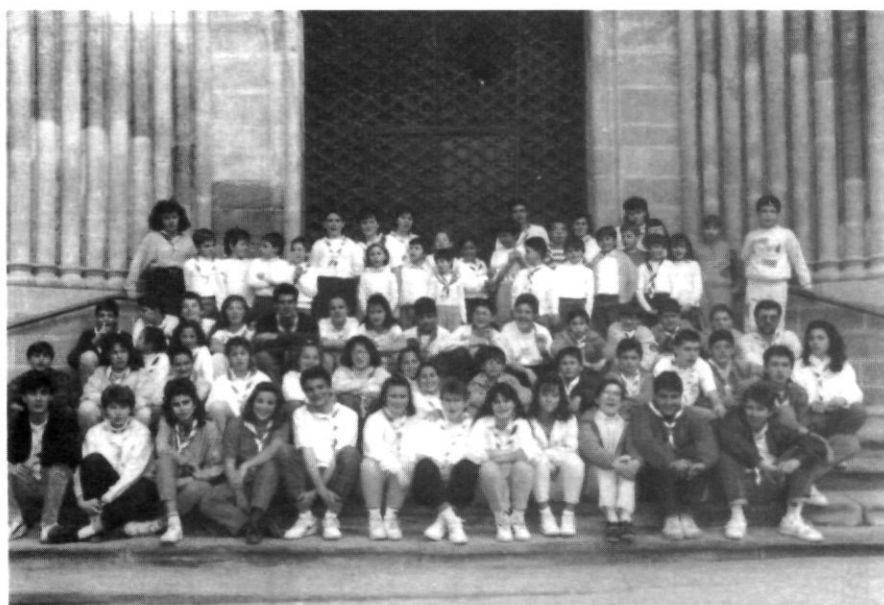
Fins ara aquestes arribaven amb el "ràpid" de les 10 del matí i ara a 2/4 de 8 ja són a Artesa de Segre en el furgó de Correus que va des de Lleida a Andorra. Aquesta millora en el servei s'incrementarà amb la nova estafeta que s'ha d'habilitar a l'Avinguda de Jaume Mestres. Finalment, i després d'haver-ho anunciat ja fa molts mesos, sembla que el trasllat serà una realitat i que les obres d'adequació del nou local començaran aviat.

"BASES DE MANRESA"

Constituïda la Comissió Gestora...

de la celebració del primer centenari de les Bases de Manresa que ha d'impulsar un moviment reivindicatiu per aconseguir més cotes d'auto-govern per a Catalunya. La nostra revista s'ha integrat a la comissió de la comarca de l'Urgell que va ser presentada el dia 4 d'abril a la ciutat de Tàrraga.

SIÓ convida a institucions, entitats i particulars a sumar-se a aquest

Components de l'Agrupament Escolta d'Agramunt.

moviment que, entre altres objectius, pretén somoure la societat catalana que sembla que mostra un cofoisme immers en la situació política establerta.

A partir del proper mes de maig començaran els debats sobre

l'esborrany del document que serà presentat en una magna assemblea que se celebrarà a la ciutat de Manresa a finals de l'any vinent. Aquest document contindrà les aspiracions polítiques dels catalans per a un futur a mig i llarg termini.

Centenari de les Bases de Manresa 1892/1992

AL POBLE DE CATALUNYA

La celebració a la ciutat de Manresa, l'any 1892, de l'Assemblea de la Unió Catalanista que va aprovar les Bases de Manresa —un dels primers programes del catalanisme polític— és un fet que cal commemorar, i serà també una ocasió per a debatre el futur de la nostra nació.

El dia 25 de març de 1992 farà un segle que uns catalans conscients es plantejaven l'esdevenidor de Catalunya. Aviat farà cent anys de les Bases de Manresa i serà un bon moment per a fer el balanç d'aquest segle de catalanisme polític. Per a preguntar-nos, com a poble, on som, què hem aconseguit i en què no hem reeixit; però sobretot per a plantejar-nos què hem de fer. Perquè les commemoracions històriques tenen ple sentit quan es projecten cap endavant i ajuden a construir el futur de les nacions. I aquest futur del poble català —que vol ocupar el seu lloc entre els pobles lliures d'Europa i del Món— l'hem de determinar nosaltres mateixos.

Aquesta celebració ha de ser col·lectiva, popular, oberta a tothom, sense que ningú se la vulgui apropiari en exclusiva. Per això proposem que es constitueixi una Comissió Organitzadora dels diversos actes que es puguin celebrar per a commemorar aquest Centenari, i des dels nostres llocs de responsabilitat demanem que tothom col·labori a donar relleu i a participar en una commemoració tan significativa, per a plantejar-nos, entre tots, el futur immediat de la nació catalana.

Barcelona, juny de 1990

Comissió gestora comarcal

Revista Sió d'Agramunt
Agrupació Excursionista de l'Urgell
Amics de l'Art de la Baronia de Bellpuig

Centre Cultural de Tàrraga
Grup Rialles de Tàrraga
Museu Comarcal-Tàrraga

GABINET AGRO-INDUSTRIAL
GABINET TÈCNIC DE SERVEIS

Àngel Guimerà, 26 bis
Telèf. Provisional 39 05 31
25310 AGRAMUNT

Un Gabinet format per professionals que li dóna la seguretat
de **SOLUCIONAR** **QUALSEVOL projecte o gestió.**

- **Assessorament Tècnic d'Enginyeria, Arquitectura i Urbanisme.**
- **Assessorament Fiscal i Jurídic.**
- **Assessorament Comptable - Financer.**
- **Assessorament Laboral i Social.**
- **Assegurances.**

Contacteu amb qualsevol de les nostres oficines.
LA SOLUCIÓ N'ÉS GARANTIDA.

NOTÍCIES DE LA CORAL

Exposició "25 anys de cant"

Jaume Aligué, president del Consell Comarcal de l'Urgell; Josep Huguet, batlle de la vila i Domènec Llop, president de la Coral durant la inauguració de l'exposició "25 anys de cant".

El dia 28 de març al vespre, tingué lloc a la Casa de la Coral la inauguració de l'exposició "25 ANYS DE CANT" de la Coral d'Avui, amb la presència del President del Consell Comarcal de l'Urgell, Jaume Aligué, l'Alcalde, Josep Huguet, regidors, cantaires, representants d'altres entitats de la Vila i altres convidats.

L'exposició ocupava les dues plantes de la casa i estava formada per un recull de programes, cartells, llaçades, fotografies i articles de premsa que comprenien des de l'any 1966 fins a l'actualitat, el conjunt de la qual representava una mostra del treball desenvolupat per la Coral al llarg d'aquests anys.

Va restar oberta al públic des del divendres al matí fins el diumenge al vespre, essent visitada per un considerable nombre de convilatans i de fora.

Aquesta exposició va ser el primer acte commemoratiu del 25è. aniversari de la Coral d'Avui que a partir d'aquesta Pasqua iniciarà la seva

celebració i que durarà fins l'any vinent amb la realització de diferents activitats.

La idea d'aquesta mostra era de donar a conèixer a la gent la feina

portada a terme per la Coral en aquests 25 anys d'existència, una feina que en alguns casos comportà un gran esforç, com és el cas de l'organització del VIIè. Aplec Coral de les Terres de Lleida a la nostra vila l'any 1972, la compra d'un local l'any 1980 i la seva ampliació l'any 1985, la celebració del 20è. aniversari i l'organització d'un intercanvi amb una coral de Txecoslovàquia l'any 1989 i 1990. Esforç que continuarà amb la preparació d'aquest 25è. aniversari i que anirà prosseguint dia rera dia.

ANAGRAMA

Amb motiu d'aquest 25è. Aniversari de la Coral d'Avui, s'ha dissenyat un anagrama commemoratiu d'aquesta efemèrides que sortirà en els cartells i programes de les activitats que s'organitzin. El disseny ha anat a càrrec de la Serafina Balasch i la Grisela Miralles.

APLEC DE ZONA

Tal com es va anunciar el dia 28 d'aquest mes tindrà lloc a Agramunt el XII Aplec Coral de la Zona Nord de Lleida. Horari:

A mig matí, arribada de les corals participants a la Plaça del Pou i posteriorment assaig al Casal.

A la una del migdia, imposició de llaçades a la Plaça de l'Església i a continuació ballada de sardanes amb

L'exposició ocupava les dues plantes de la casa de la Coral.

la Cobla Jovenívola d'Agramunt.

A mitja tarda, concert al Casal.

Concert de l'Orfeó Atlàntida

El dia 18 de maig a les 10 de la nit i al Casal Agramuntí, l'Orfeó Atlàntida d'Hostafrancs (Barcelona) oferirà un concert que conjuntament amb la Cobla Jovenívola d'Agramunt interpretaran una sèrie de sardanes del mestre Enric Morera.

CONCERT DE PASQUA

Com cada diumenge de Pasqua, els dos grups de la coral infantil Bon Cant i la Coral d'Avui, oferiren el seu tradicional concert.

Una vegada més s'observà una mancança de veus en la coral infantil en relació a altres anys, a diferència de la Coral d'Avui que, gràcies a les incorporacions de nous membres provinents d'aquesta coral infantil, continua formada per una bona colla de cantaires.

El concert de Pasqua d'enguany té una especial rellevància per a la Coral d'Avui, ja que celebra el 25è. aniversari de la seva fundació. Fou pels vols de

Concert de Pasqua, amb el qual la Coral d'Avui celebrava el seu 25è. Aniversari.

la Pasqua de 1966 que es forma la coral sota la direcció de n'Antoni Canosa.

Avui en dia, després de 25 anys de plena dedicació, amb algunes èpoques d'alts i baixos, l'entusiasme per la música que va portar una colla de persones a aplegar-se i formar una

agrupació coral, persisteix.

Sota la direcció del bon amic Ramon Casals, la Coral d'Avui ha assolit aquest alt llistó. I amb l'ajut de la Coral Bon Cant, que nodreix les seves files, té la mirada posada a arribar a complir-ne més.

J. Pijuan

INFORMACIÓ ELECCIONS MUNICIPALS

A l'hora de tancar aquesta edició de SIÓ (diumenge dia 7) el moviment electoral agramuntí és el següent: Per les diferents fonts consultades es preveu que seran tres les candidatures que es presentaran a la vila: **Convergència i Unió, Partit Popular i Partit dels Socialistes de Catalunya.**

Posats en contacte amb els capdavaners d'aquestes formacions –per poder informar els nostres lectors sobre les persones que integraran les respectives llistes– han comunicat:

Convergència i Unió ha facilitat la candidatura completa, que segueix encapçalant l'actual alcalde Josep Huguet:

Josep Huguet i Herbera
Josep Mª Pla i Pla
Jaume Jovell i Marsà
Mª Montserrat Felip i Trepat
Gabriel Balcells i Xuriach
Jaume Bertran i Puigpinós
Antoni Penella i Farran
Josep Font i Bartolí
Ramon Gili i Cases
Antoni Miralles i Puig
Ricard Bertran i Puigpinós

Partit Popular. Jordi Bertran i París serà el cap de llista d'aquesta agrupació, que encara no pot precisar detalladament la resta dels components del seu equip.

Partit dels Socialistes de Catalunya. En aquests moments no poden donar cap nom, ja que estan en plena elaboració de la candidatura.

* * *

Aquestes seran, doncs, si no hi ha cap sorpresa de darrera hora, les tres opcions entre les que podran escollir els vilatans a l'hora de votar en les eleccions municipals del proper diumenge 26 de maig.

Núm. 326
Any XXVIII
Abril 1991

Equip de direcció:

Josep Bertran
Jaume Cots
Joan Puig

Redactors:

Ramon Bernaus, Pasqual Castellà,
Montse Ortiz, Joan Pijuan,
Antoni Ponsa, Josep Rovira,
Anna Santacreu, Rosa Maria Sera
i Núria Sorribes.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Ramon Creus,
Josep Farreny, Jordi Martí,
Pere Mora, Deudat Pont,
Paulí Ribera i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament
de Cultura de la Generalitat de
Catalunya

i la Diputació de Lleida

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 1.800 ptes.

A l'estranger: 2.200 ptes.
Número solt: 175 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis
podem adreçar-se a:

Anna Santacreu. Tel. 39 00 96
o bé Pere Mora. Tel. 39 00 57

PORTADA: Font del Passeig i Escoles noves.

Foto: Joan Puig

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar
totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats,
no significa l'acceptació implícita del seu contingut
per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els
col·laboradors a SIÓ, han d'anar escrits en paper
blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble
espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran
amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin.
Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir
publicats en el mes de la data de la revista, han
d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans
del dia 25 del mes anterior.

*Estimats
lectors...*

El mes passat en Bernat Jofre us parlava de la reimplantació de l'ús de la corbata. Avui jo vull fer esment d'una altra moda que si bé és ben recent s'arrela amb força en la nostra quotidianitat fins a l'extrem que, qui no la practica, corre el risc d'ésser considerat com a rutinari, antiquat i decadent. Em refereixo a la utilització de les targetes de crèdit, llibretes d'estalvi, etc.

I és natural que així sigui. La tranquil·litat que dona el poder sortir de casa sense diners que puguin temptar la cobdícia dels qui en "pispen", la seguretat que se sent amb l'ús del número secret (data de naixement, del matrimoni, de la comunió dels fills o de qualsevol altra de fàcil recordatori) per a obtenir-ne *en tot moment mitjançant els milers de caixers automàtics* que la propaganda ens ofereix, ens fa fruitir una sensació de benestar tot pensant mira que bé!

Però amics, la realitat no és exactament així –almenys a casa nostra–, on aquests dies de Setmana Santa es va organitzar un petit "merder" (i perdoneu l'expressió), sobretot si tenim en compte que les festes s'esdevingueren just a la fi del mes de març –i als caps de mes s'hi arriba justet–, coincidint amb l'abonament de les nòmines de tothom que es fan, també, mitjançant les entitats bancàries o d'estalvi per millor comoditat (dels empresaris, és clar). I ja hi vàrem ser. Les oficines bancàries tancades per festa (i no vull pas discutir el dret a fer-ne als seus empleats) i els caixers automàtics que no donaven ni un "pela". Per què? Per avaria en la connexió telefònica que els posa en funcionament? Perquè s'havia exhaurit la reserva d'efectiu? No hi ha ningú que ho vetlli malgrat que sigui en dies festius? Misteri de difícil aclariment, però llavors, on queda allò de "en qualsevol hora del dia o de la nit"?

És clar que tot això són petiteses. L'autènticament important és fusionar-se i constituir empreses mastodòntiques que permetran millorar (?) el servei a l'usuari (sic propagandístic), presidir jocs olímpics, comprar aigua, gas, petroli, penjar medallas al coll del qui fa el salt més alt o sap escopir més lluny (és igual) i aparèixer a les pantalletes de la televisió per seguir menjant-nos el "coco". Tot l'altre, els centenars de milers de petits usuaris que els dipositem la confiança i els minsos estalvis que es poden obtenir tal com s'està posant la vida, són ridícules, nimietats empenyadorament molestes que no cal tenir en compte. Algú no ho creu així? Bé, doncs que baixi alguna divinitat i ens ho expliqui.

PAU CIVIL

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

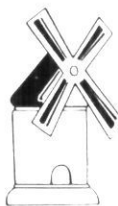
R. LLORENS

Trasllats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES

MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA

VARILUX, els vidres progressius multifocals que permeten veure-hi a totes les distàncies i sense els inconvenients dels bifocals tradicionals.

Més avantatges i menys problemes per la seva vista.

Els trobareu a:

ÒPTICA ESTEVE

C/ Àngel Guimerà, 14 - AGRAMUNT

FARMAOPTICS

ÒPTIQUES AMB GARANTIA DE SALUT

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

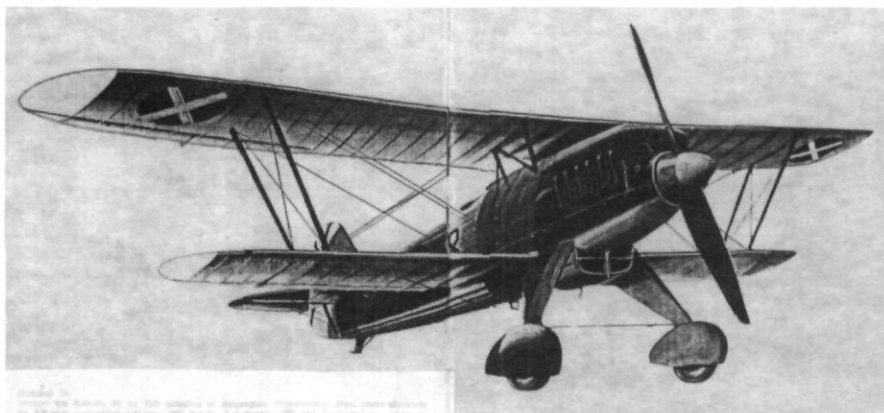
Els lectors escriuen

Aclariment sobre l'avió nacional que va aterrar a Agramunt l'any 1939

En el darrer dels meus escrits informava sobre l'aparell de l'aviació nacional que pel gener del 1939 va aterrar al camp d'aviació d'Agramunt.

Posteriorment el Sr. Felip Llena i Arriasol, de Mafet, em feia saber que ell l'havia vist baixar, i també al lloc on va aterrar, i no era del model que apareixia a la fotografia que acompanyava l'escrit, ja que aquesta era d'un aparell amb dos motors i el que va veure només en tenia un. Recordava perfectament com perdia alçada mentre deixava una estela de fum. El motor li feia un soroll estrany i l'hèlice girava a poc a poc. Aquest avió formava part d'una esquadreta de 5 o 6 aparells iguals que passaren al cap d'uns moments evolucionant pel damunt de l'aterrat, segurament per comprovar si el pilot estava il·lès. L'avió avariament romangué allí durant uns dies mentre era reparat.

Lògicament vaig posar-me en contacte amb l'investigador autor del treball del qual havia obtingut la dada. Aquest, després de revisar la documentació pertinent, em comunicà que no hi havia constància que cap avió Do-17 del grup 8-G-27 hagués aterrat a Agramunt, però sí d'haver-hi bombardejat assentaments antiaeris propers (DECA), concretament els dies 31-12-1938 (dues vegades), 2-1-1939 (dues ve-

Heinkel 51. Motor: Un B.M.W. VI de 750 cavalls en enlairar-se.
Armament: **Dues metralladores de 7'9 mm.** Velocitat màxima: **330 Km./h.**
Autonomia: **660 Km.** Envergadura: **10'28 m.** Longitud: **7'28 m.**

gades) i 3-1-1939. Que el nom figures en la llista d'aeròdroms utilitzats calia atribuir-ho a una equivocació.

No fa gaire, durant una estada al "Archivo General e Histórico del Ejército del Aire", a Villaviciosa de Odón (Madrid), cercant dades per al treball que estic fent sobre l'antic camp d'aviació de Balaguer, també l'he aprofitat per aclarir aquest tema.

Segons la documentació existent, l'avió que va aterrar a Agramunt la tarda del dia 17 de gener del 1939 era un Heinkel He-51 del grup 1-G-2, número 2-70 i pilotat pel comandant cap del grup Vicente Eyaralar Almazán. Als "partes" del

dia, tant del 1-G-2 com de la "Región Aérea de Levante", hi consta que l'avió 2-70 va rebre impactes al motor que l'obligaren a aterrar a l'aeròdrom d'Agramunt. El grup tenia la seva base al camp d'aviació d'Albatàrrec, avui dia més conegut com d'Alfès.

Els adjunto fotocòpies dels "partes" esmentats, així com d'un dibuix del model d'avió Heinkel He-51.

Cal regraciar molt al Sr. Felip Llena la seva informació que ha permès rectificar i conèixer millor aquest aspecte de la història d'Agramunt.

Agraint novament la seva atenció, els saluda ben cordialment.

Josep Pla Balaguer

PARTE DE MISION

1-G-2 Cadena Heinkel de Asalto

Informes sobre el enemigo:

Información de lo realizado en cumplimiento de la orden: Sobre el objetivo a las 16,50 horas.

Al llegar al objetivo se observa un reciente bombardeo que ha cubierto totalmente la vertiente opuesta a la que ocupan las trincheras. Se bombardea y ametrallan éstas observado que nuestras Tropas avanzan durante el servicio ocupando la cota 404. En ella deben de sufrir fuego intenso de las posiciones enemigas porque al concluir el servicio, se observa que la abandonan retirándose a la cota 498. En la vertiente N.O. del vértice Garriga existe una fuerte organización defensiva.

Cadena que ha realizado la misión: 1ª Cadena.

Incidencias: El avión 2-70 recibe impactos que le avería el motor, obligándole a tomar tierra en el campo de Agramunt.

GESTORIA FEIXA

Sabateria, 6

AGRAMUNT

Tel. 39 06 31

- Tota classe de gestions davant Organismes Oficials
- Assegurances Socials
- Assessoria Fiscal i Laboral

DESITJO COMPRAR PATI A AGRAMUNT

Interessats truqueu al
telèfon 39 04 80
(Després de les 9 de la nit)

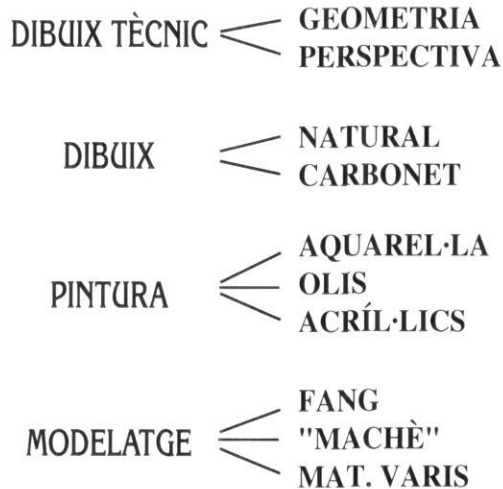
VENÇ REMOLC VOLQUET DE 5.000 Kg., Ros-Roca

Dipòsit gas-oil de 1.200 l.
i bisensí bifàsic de 4 m.

Telèfon 39 04 80
(Després de les 9 de la nit)

PROFESSORA D'ARTS APLICADES especialitzada en pintura, imparteix

CLASSES DE PINTURA ARTÍSTICA

S'ofereix a
l'alumne àmplia
formació tant
teòrica com
pràctica de cada
tècnica.

Per a informació:

Carrer Sió, 10
(de 5 a 9 del vespre)

AGRAMUNT

ITINERARIS: EL CAIRE / CASABLANCA - AGRAMUNT

Trobar-nos pels carrers d'Agramunt o a les botigues xicots africans ha esdevingut un fet quotidià des de fa cosa d'uns pocs anys. La immigració motivada pel treball de nois i homes dels països àrabs, encara que en poca mesura, també ha arribat a les nostres contrades.

En aquests moments són setze entre uns i altres els residents a la nostra vila. Alguns que han passat per Agramunt una temporada, a hores d'ara han retornat al seu país d'origen o bé han anat en cerca de feina millor en altres punts. Els que en aquests moments viuen ací a la vila provenen

del Marroc o d'Egipte.

Àfrica és un continent molt poblat i, encara que ells estiguessin preparats per poder tirar endavant en la vida, quan arribà el moment de situar-se professionalment no van poder trobar cap lloc de treball d'acord amb la seva preparació.

El seu idioma distint, la seva cultura diferent i els seus costums, a voltes sorprenents, fan que siguin moltes i variades les coses que aquests joves ens puguin ensenyar. Per a ells ha representat un canvi considerable en la vida haver d'abandonar la seva família, el seu país i haver de buscar

en altres llocs desconeguts (en aquest cas, Agramunt), un "modus vivendi" dignament acceptable.

Hem mantingut una llarga i interessant conversa amb cinc d'aquests treballadors immigrants. A estones hem parlat en català i a estones en castellà, ja que és en aquesta segona que la majoria s'explica millor. Coneixen el francès i/o l'anglès; si més no per poder comunicar-se. També val a dir que en alguns moments d'un cert abrondament dialèctic han utilitzat entre ells l'àrab; malauradament no els hem pogut seguir en la seva llengua comuna.

PRIMER ITINERARI: DES DEL MARROC

ABDELBAST GIALALE és fill de Casablanca mateix, la capital del Marroc. Té 24 anys. Es va casar amb una noia espanyola cosa que fa que tingui legalitzat el permís de treball. Viu a Agramunt, però té la idea que, de seguida que trobi feina cap a la part de Tarragona, se n'hi anirà, ja que hi té la família de la seva dona i se sent més com a casa. De fet, Agramunt diu que no li agrada.

Actualment fa de guixaire, instal·lant plaques, cornisses i altres treballs de guix.

-Quan temps fa que ets ací?

-Dos anys i cinc mesos.

-Per què vas immigrar?

-Ja es veu...

-Tens els papers en regla per treballar ací?

-Sí, ja que em vaig casar amb una noia de nacionalitat espanyola.

-Vas venir de seguida a Agramunt?

-No, primer vaig estar al nord, concretament a Santander, després vaig anar a Anglaterra, però poc temps, i a la fi vaig arribar a Agramunt.

-Com és el Marroc?

-La població del Marroc és bàsicament rural, encara que últimament la població urbana va en augment. Els nuclis amb més

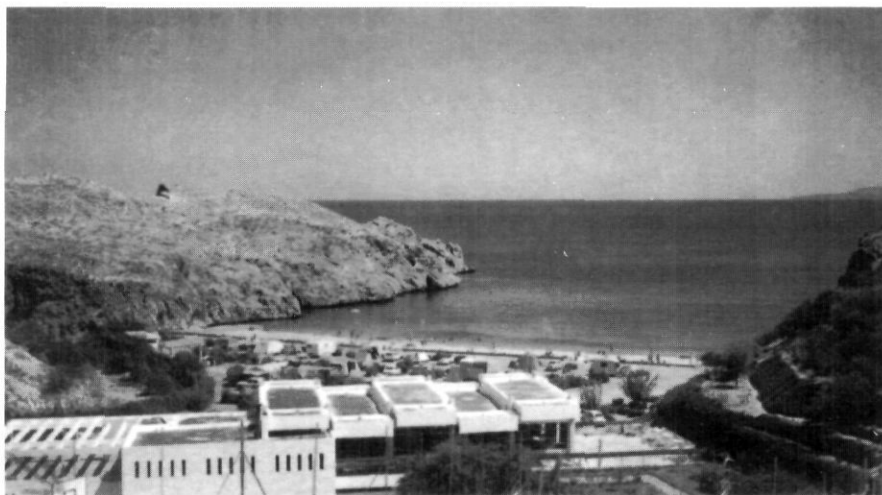
Els dos nois marroquís, Ahmed Mark i Abdelbast Gialale, durant la conversa.

densitat són Tànger, Rabat i Casablanca. La població és formada per àrabs, jueus i negres. La llengua oficial és l'àrab i la moneda s'anomena Dirham, que equival a 12 pessetes. L'Islam és la religió dominant i oficial. L'agricultura és la principal activitat econòmica. Produïm cereals com ordi, blat, blat de moro i civada... També exportem fruita i llegums. Tenim empreses

tèxtils i refineries de sucre i petroli.

AHMED (MARK) és d'Al-hoceima (Marroc), té 26 anys i en fa 4 que va marxar del seu país. Fa dos anys i mig que arribà a Agramunt i treballa a la construcció: fa de manobre.

Una cosa sorprenent és que parla però que molt bé el català. En canvi, el castellà

Vista d'AL-HOCEIMA poble natal d'AHMED MARK.

només el mig xapurreja. A part de l'idioma àrab, coneix també el francès. Diu que el català el va aprendre sobretot a les Borges, on va treballar un temps, ja que la gent li parlava en català i no en castellà.

Allà en les seves terres ell estudiava idiomes, concretament llengua francesa. Com molts altres joves, participà en manifestacions i revoltes d'estudiants, cosa que féu que la policia el tingués una mica reüllat, per la qual raó decidí marxar cap a un altre país. De llavors ençà no hi ha tornat més. Reconeix que li agradaria tornar-hi per veure la seva família. Ara bé, per quedar-s'hi a viure, diu rotundament que no.

-Com vius aquí a Agramunt?

-Actualment estic compartint un pis amb un germà meu. Treballo de manobre. Entre tots dos paguem el lloguer. Jo, com que no sóc casat, com el meu company, no tinc la documentació en regla. L'ambaixada d'Espanya al nostre país no ens dona el document que és necessari per poder legalitzar la nostra situació. Per altra part, el govern d'aquí no hi vol saber res. Ho sigui que jo treballo il·legalment. No puc tenir seguretat social ja que és com si no existís.

-Pagueu molt de pis?

-Pago dotze mil pessetes. És un pis petit i vell.

-A quina cosa t'ha costat més d'adaptar-te?

-Encara que faci gràcia, si he de ser-te sincer, diria que ha estat l'hivern. Ni el menjar ni els costums no han fet en cap moment que notés grans diferències, però, en canvi, si el fred de l'hivern. Jo vinc d'un país molt càlid on les temperatures sota zero no existeixen; posat aquí no entenia d'on sortia tant de fred.

-Tinc entès que t'has integrat a l'equip local de bàsquet?

-Sí, entreno amb l'Agramunt de bàsquet, ja que m'agrada i la meua estatura m'afavoreix. La llàstima de tot això és que tan sols puc fer entrenaments, ja que a causa de la meua situació no puc tenir fitxa com qualsevol altre jugador i, per tant, no puc jugar cap partit oficial.

-El joves marroquís, feu també el servei militar?

-Sigui quina sigui la teva decisió de cara al futur, has de comptar que has de fer el soldat. Si has estudiat carrera i estàs de sort (vull dir, si tens influències) amb un any en surts, del contrari són tres anys. El que passa és que si tens estudis pots fer la mili fent treballs civils, com estar en un hospital, comisaries i altres feines que et siguin assignades. El que sí està clar és que sense els documents de la mili tots complimentats, no et pots treure el passaport i, per tant, no pots sortir del país.

-O sigui, que tu ja has fet la mili...?

-Sí, és clar.

-Allà al Marroc, quina és la forma de viure?

-A l'igual que aquí, formem famílies. Fins que et cases no deixes de viure amb els pares. A partir de llavors, tens la teua pròpia família, encara que existeix una forta relació entre pares i fills: sempre procurem estar molt units.

SEGON ITINERARI: DES DEL PAÍS DE LES PIRÀMIDES

MURFIL MAHAMED fa dos anys i mig que està entre nosaltres. Va néixer fa 30 anys a EL FAYON (Egipte). Treballava

en el món agrari, fins que un bon dia va decidir deixar-ho tot i marxar.

Lluita per poder legalitzar la seva situació d'estada al país. Els que estan com ell, tenen un any per poder estar-se aquí; el motiu d'aquesta estada és oficialment dit "per vacances". Quan ha passat l'any han de renovar aquesta documentació i això els costa molts diners i maldecaps. Està instal·lat a Agramunt. Viu sol en un pis. Treballa de nit, ja que va trobar feina amb un avicultor: recull aviram per portar a l'escorxador.

-Estàs content del tracte que reps com a treballador?

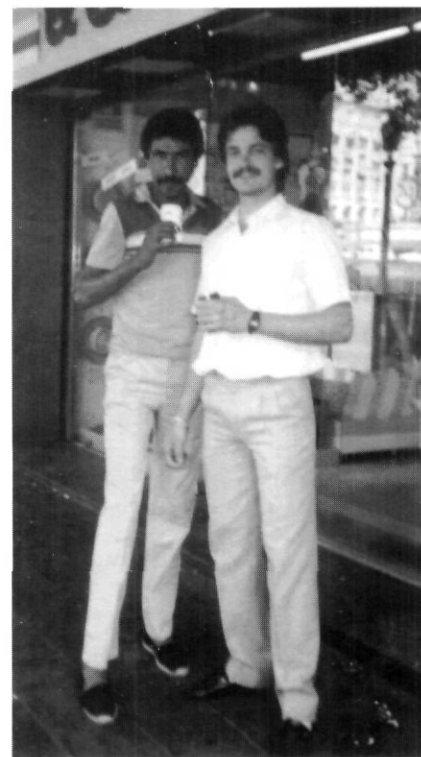
-Sí.

-Et paguen bé?

-Sí. Crec que igual que a qualsevol altre país.

-Com és Egipte?

-La població egípcia és majoritàriament camperola. Les ciutats més importants són El Caire, que és la capital, i Alexandria. La llengua oficial és l'àrab i la moneda és el Jinih, que equival a 33 pessetes. La gran majoria de la població és musulmana i una minoria catòlica. Els principals productes que allí es conreen són el cotó, el lli, els cereals i també productes d'horta. La ramaderia es dedica sobretot als ovins. Com a indústria, la tèxtil és la més important: seda, llana, raió. Quant als recursos minerals, hi ha jaciments

Murfil i un company, al poc temps d'arribar al nostre país.

petrolífers, de fosfats, manganès, sal, ferro i amiant. També el turisme és una gran font d'ingressos i no es pot oblidar la influència del Canal de Suez. L'ensenyament és gratuït de 6 a 12 anys. L'universitari disposa de centres a El Caire i Alexandria.

A Egipte ara estem a l'any 1411. Vàrem començar a comptar a partir de la immigració de Mahoma de la Meca a Medina, a l'igual que vosaltres els cristians ho feu amb el naixement de Jesucrist. L'any natural té 12 mesos, que tenen de 29 a 30 dies màxim, segons el canvi de lluna.

-Quines festes celebren els musulmans?

-El descans setmanal el celebrem el divendres. La festa religiosa més important per a nosaltres és el comiat del mes de Ramadà. El dia 27 del mes se celebra la revelació de l'Àlcorà a Mahoma. Dos mesos més tard fem la Festa Major. Cada família, si s'ho pot permetre, mata un corder i fa una gran festa en què també participen, a més de la família i els amics, els pobres que es puguin convidar. La festa internacional del treball, també se celebra al nostre país. El dia 21 de març fem la festa de la família. És un dia dedicat a les mares i se'ls fa tota mena de regals. Celebrem també 2 o 3 dies de festes populars. Durant aquests dies hi ha celebracions a les mesquites i festes al carrer, com teatre, cant popular, curses de cavalls i esports. Allí no es fa la diada de Reis com aquí. Fem una festa anomenada RACHORA que està dedicada als més petits; es fan focs pels carrers i cada família entrega regals als petits de la casa.

SAYED MAHNOUD ALYAN és un jove de 28 anys. Nasqué a El Caire. Estudià Informació i Turisme. Per tal d'ampliar més els seus coneixements d'idiomes vingué a Espanya a aprendre l'espanyol. Domina l'anglès com la majoria d'egipcis.

-Com va anar que arribessis fins a Agramunt?

-Quan vaig arribar a Catalunya, concretament a Barcelona, de casualitat em vaig trobar amb Murfil i per l'aspecte físic vaig veure que també era estranger. Ens vàrem saludar i va resultar que tots dos érem egipcis. Comentant amb ell que buscava feina em digué que ell estava en un poble anomenat Agramunt i que podia venir i buscar-hi feina. Em vaig decidir i aquí estic.

-De llavors ençà, com han anat les coses?

-D'això fa un any. En aquest temps han

Sayed Mahnoud Alyan, Hacaem Said i Murfil Mahamed, els tres egipcis que acudiren a la nostra redacció per efectuar la conversa.

passat tantes coses noves que no comptava que m'han fet canviar tota la perspectiva de futur que tenia. Durant aquest any que porto aquí, he conegut una noia de Cubells i m'hi he casat. Vivim aquí a Agramunt i treballem tots dos a la Cooperativa de Guissona.

-Sayed, estàs content amb la situació en què et trobes avui en dia?

-Sí, estic content i he estat de sort d'haver arribat a Catalunya. És possible que ja em quedi instal·lat aquí, encara que penso molt en el meu país i en la meua família d'allà.

-Però no penses tornar a Egipte,

ni que sigui de viatge turístic?

-Aquest any em faria molta il·lusió que en el període de vacances ens poguéssim permetre viatjar fins a Egipte i poder ensenyar a l'esposa el meu país i la meua família. Jo n'estic molt orgullós, d'Egipte; he hagut de marxar, però conservo dins meu el record de la història d'aquell antic imperi.

-Has trobat bona acollida en la gent i en la feina? T'hi has integrat fàcilment?

-No he tingut cap problema amb ningú. Potser conèixer la meua dona i casar-m'hi em va ajudar a fer una adaptació més fàcil. A la feina em tracten com a qualsevol

أسبانيا و العرب يكونوا
أشجار، من نفس العذيقه
منذ زمن بعيد . اجبوا
النتاشي لها و منيد
التقدم و الوحدة
Sayed. M

Mostra d'unes paraules escrites en àrab per Sayed a propòsit de la present entrevista.

La traducció diu:
"Espanya i el món àrab són vells amics: desitjo per a tots ells prosperitat i fraternitat. Sayed".

**MINISTERIO DE TRABAJO
Y SEGURIDAD SOCIAL**

Dirección Provincial de
LERIDA

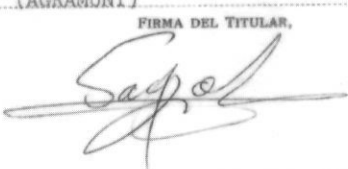
Apellidos **MAHMOUD ALYAN**

Nombre **SAYED**

Nacionalidad actual **EGIPTO**

Domicilio **ESTUDIOS NUEVOS, 5-E**
(AGRAMUNT)

FIRMA DEL TITULAR,

N.º IDENTIFICACION **E-1025666-G**

LA VALIDEZ de este Permiso de Trabajo
será de **5 AÑOS** a partir de la fecha de su
expedición y autoriza a su titular a acceder,
en las mismas condiciones que los trabaja-
dores españoles, a actividades por cuenta
ajena y ejercerlas en el territorio español.

Lleida, a 19 de Julio de 1990

**EL DIRECTOR PROVINCIAL DE TRABAJO
Y SEGURIDAD SOCIAL,**

Fdo. Lope Serrano Calderón

Permís de treball de Sayed, degudament legalitzat.

altre, en tots els nivells; en l'econòmic, també.

-La teva situació, et permet tenir una estada legalitzada?

-Sí. En estar casat em va resultar fàcil. La via del matrimoni és l'única via legal que es té per poder legalitzar l'estada en aquest país. La nova llei d'estrangeria de l'any 1986 no ens beneficia en res i no hi ha cap possibilitat de poder legalitzar la situació a no ser, com he dit, que sigui per via matrimonial.

-Com va ésser, el teu casament? Vull dir, si cristià o musulmà?

-La meua dona Marga i jo ens vàrem casar a l'ermita de Rafet i va ser un casament catòlic. En definitiva, penso que per a jo, que sóc musulmà, té la mateixa validesa, ja que el ritus del casament és el mateix. Allí se celebra a la mesquita, i aquí a l'església; allí ho celebra un "jeque" i aquí un sacerdot; si ella em vol a mi i si jo la vull a ella, tot això és diu igual. Quan puguem, tenim intenció d'anar al meu país, i hiensem celebrar la cerimònia del casament, llavors a l'estil musulmà.

-Com són aquestes festes?

-A Egipte es fan dos tipus de casaments, segons la situació social. Sempre se celebra durant la tarda. Els que tenen més diners, després de la cerimònia religiosa es traslladen a hotels de luxe i allí fan la festa. Com que s'ho poden permetre, fan un bon menjar i lloguen música i cantants famosos. Després d'aquesta festa, els nuvis fan la seva lluna de mel.

En canvi, els casaments de la gent més humil són també més humils. Després de

la cerimònia es traslladen a casa de la núvia o en algun indret a l'aire lliure i allí fan la festa. A diferència dels altres casaments, en aquests tothom hi està convidat. Durant la festa, el pare de la núvia recull els donatius que fan els invitats i després en fa lliurament a la filla perquè ho destini a alguna cosa útil per a la casa. En aquests casos ja depèn de la situació econòmica de cada u el que es faci viatge de nuvis. Si no es pot fer, s'estan a casa almenys durant 3 o 4 dies i la mare d'ella els porta el menjar.

HACAEM SAID i altres companys seus vinguts com ell a Agramunt.

-I allò de les relacions pre-matrimonials i que les dones es tapin la cara...?

-Al meu país, l'honor és un concepte important. Per tant, que les noies arribin verges al matrimoni és una condició també important. Una vegada casades i segons l'educació rebuda, aquestes noies opten per tapar-se el cos i la cara per tal que ningú s'hi fixi.

-Vols parlar de la recent guerra del Golf?

-No m'agrada la política. No m'agrada de parlar-ne. Tant sols diré que si la política anés d'acord amb la religió, aquestes coses no passarien. No es pot desitjar conquerir res que no sigui teu. Cada u s'ha de conformar amb el que ha rebut. Cada país funciona bé o malament segons funcionin bé o malament els seus polítics. La part perjudicada de totes les lluites pel poder és el poble, que en definitiva és qui té menys a veure en aquestes situacions.

-Vols afegir alguna cosa més, SAYED?

-Sí, abans d'acabar, vull dir que com que a mi m'agraden molt els idiomes i rec que l'àrab és un dels més importants, si algú té interès en aprendre'l, m'ofereixo gratuïtament com a professor.

HACAEM SAID, neix a EL MENOFIA, a 60 Kms. de El Caire.

Fa 20 mesos que va arribar a Agramunt. No obstant, ja fa 4 anys que és fora del seu país. Durant aquest temps ha residit a Alpícat, la Granja d'Escarp i València. Ara, ja d'una manera més definitiva, s'ha

instal·lat aquí, entre nosaltres. Comparteix un pis amb dos companys més per tal de reduir despeses.

L'any 1981 va treure's la llicenciatura d'advocat, però davant el gran problema en el seu país per trobar feina, va decidir marxar. Treballa en una granja i se sent ben acollit. Mira de complir la seva obligació al màxim i fins ara se'n surt força bé. Els amos el consideren igual que qualsevol altre treballador, diu; i això el satisfà.

-HACAEM, ets molt creient? Parla'ns de la teva religió.

-Sí. L'Islamisme és el conjunt de dogmes i preceptes que formen la religió dels musulmans. Fou predicat per Mahoma. Es basa en les revelacions fetes per aquest profeta enviat de Déu, la qual cosa està escrita en el llibre sagrat anomenat Alcorà. Mahoma és per als musulmans els més important de tots els profetes. Els cinc "pilars de la religió" musulmana són: la professió de fe, l'oració (resem 5 vegades al dia, encarats a La Meca), l'almoina, el dejuni del Ramadà i el pelegrinatge a La Meca (almenys una vegada a la vida, si t'ho pots permetre). La Meca és la capital

espiritual del món islàmic; allí es va lliurar l'Alcorà a Mahoma. És una ciutat de pelegrinatge.

En preparar aquesta entrevista, coincideix en què els catòlics estem en temps de quaresma. Per als musulmans, segons explica Hacaem, d'aquí dos dies quan la lluna canviï comença per a ells el dejuni del mes de Ramadà.

-Explica'ns en què consisteix aquest dejuni del Ramadà.

-El temps del Ramadà sempre comença deu dies abans en relació a l'any anterior i el primer dia és el dia següent en què la lluna canvia a plena. Per tant, com que cada any s'avança deu dies, a base d'anys, el Ramadà tant pot ser a començament com a fi d'any. Durant aquests dies hem de complir alguns principis. El més important és el dejuni. Des que surt el sol fins que es pon no es pot menjar, ni beure, ni tocar cap dona. Per tant, es fa solament una menjada durant el dia. Llavors, quan el sol és post, es fa un àpat i, abans que torni a sortir, un altre. També és prohibit en aquests dies dir paraulotes i criticar. Pots parlar amb amics, però no pots dir mal d'algué que no sigui a la conversa. No pot

haver-hi baralles ni discussions, ni es pot pensar en guerres.

Aquestes han estat algunes de les coses que hem parlat amb aquests joves de terres llunyanes que per un temps, empesos per les circumstàncies de la vida, han esdevingut uns "agramuntins" més. Diuen que no es troben pas malament entre nosaltres, i la prova és que alguns han començat a fixar-hi arrels familiars. Tanmateix, com és d'humans, no obliden ni oblidaran el seu país, les seves gents, les seves creences...

A Agramunt, des de fa un temps, hi ha uns homes nouvinguts que cinc cops al dia s'agenollen i vers llevant -el punt aproximat on cau La Meca- dirigeixen les seves pregàries.

Vam aprendre al col·legi que fa temps, els "moros" vingueren a les nostres terres amb afany de conquerir-les. Avui dia aquella gent de pell bruna del continent africà torna, amb l'únic afany, però, de guanyar-se una vida més digna per mitjà del seu treball.

Anna Santacreu

Al meu fill

Com coloma missatgera,
vares volar al teu jardí,
amb la cara riallera,
ens has deixat aquí.
Josep-Maria estimat,
sempre viurem ton record,
en la lluita de cada dia,
tu estaràs al nostre entorn.
Envia'ns la teva alegria,
eixuga la nostra tristor,
per l'esposa, fills, germà i mare
sigues sempre el nostre consol.
Tenim un àngel a la glòria,
no ens neguis mai la teva ajuda,
durant la separació estàs present amb nosaltres
i ocupes sempre el teu lloc,
per als qui tant t'estimaven,
jamai no hauràs mort.
No podem estar tan tristos,
ens tornarem a trobar,
donant-nos aquella abraçada,
que mai més ens separarà.

La teva mare,

Paquita Artigas

espurnes...

MESTRESSA DE CASA

Ben mirat, l'ofici de mestressa de casa està bastant desprestigiats.

Des que els moviments feministes feren acte de presència, aquesta denominació ha perdut la seva essència i ha adquirit una connotació de subproducte. Una mena de *dona ligh* sense cap rellevança.

No cal dir que no hi estic pas d'acord. La mestressa de casa pot ser una bona cuinera i una excel·lent mare de família sense que això li privi d'estar al dia, i fins de millorar el seu nivell intel·lectual. Tot és qüestió de voluntat.

No hi ha cap professió, ofici o treball que admeteixi tanta elasticitat d'horari, ni tan variada planificació familiar.

La tècnica ens ha lliurat de les feines més feixugues, els aliments precuinats ens solucionen el condiment d'algun dia determinat, les llars són plenes de comoditats i fins els marits s'estan deslliurant del seu rol de *superman* domèstic i, amb més bona voluntat que eficàcia, ens donen un cop de mà.

Malgrat aquests avantatges, cada dia hi ha menys dones amb vocació de mestressa de casa en exclusiva. Les unes per arrodonir els ingressos familiars i altres perquè la feina de la casa no les encanta, el cert és que la majoria continua amb l'ocupació de solteres o bé es busquen una feina compatible amb les obligacions familiars. És una opció voluntària o imposada per unes circumstàncies personals, que cal respectar.

El meu fou sempre vocacional, i així ho confesso sense cap mena de rubor.

TERESA

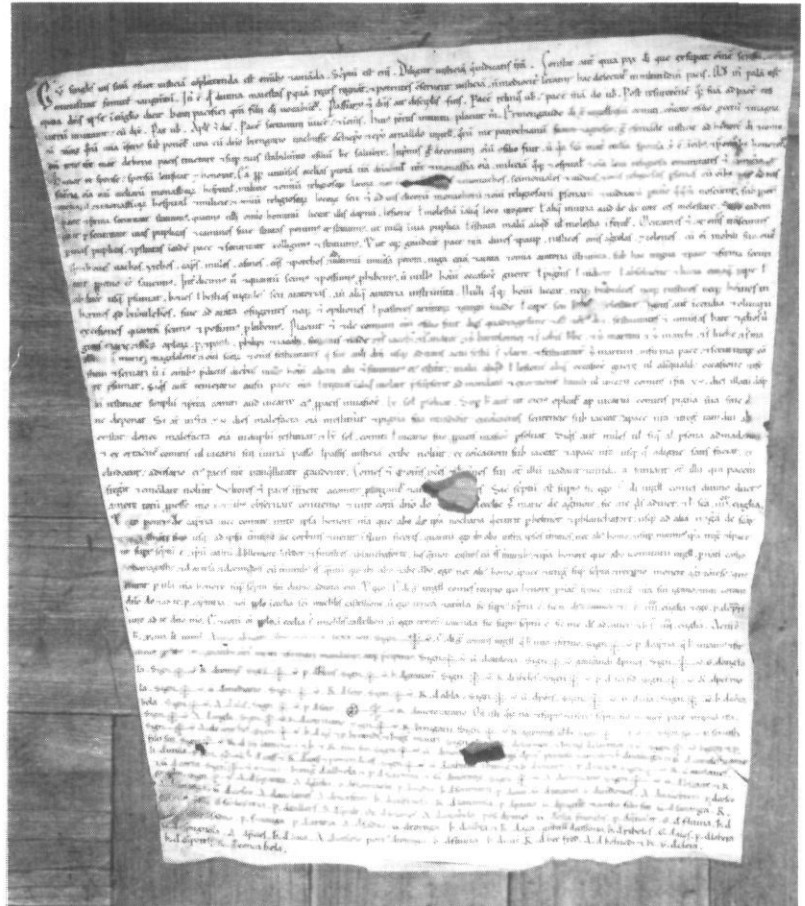
L'Assemblea de Pau i Treva del Comtat d'Urgell, celebrada a Agramunt l'any 1187

Gener GONZALO I BOU

L'Assemblea d'Agramunt fou un dels fets polítics més rellevants del Comtat d'Urgell al segle XII i un clar precedent de les Corts Catalanes

Amb les conquestes cristianes de Balaguer (1105) i Lleida (1149), i per tant, l'allunyament del perill sarraí, es va afavorir el desenvolupament socio-econòmic dels principals nuclis urbans situats entre Cervera i Lleida. Agramunt, que formava part del comtat d'Urgell, va assolir un creixement ininterromput al llarg del segle XII. Aviat va tenir un mercat, un incipient urbanisme, amb barris dedicats a l'artesanat i la formació d'un grup social, la burgesia, deslliurada dels vincles feudals. Els comtes d'Urgell començaren a atorgar privilegis a la vila, com ho és la carta de població del 1163. A més, Agramunt seria, en aquella època, el lloc escollit per l'autoritat comtal per a encunyar el "sou agramuntí", la moneda pròpia del comtat d'Urgell. Amb aquestes mesures i privilegis, els comtes d'Urgell convertiren Agramunt en la capital econòmica del seu extens comtat.

El 1187, el comte d'Urgell Ermengol VIII (1184-1209) va convocar a l'església de Santa Maria d'Agramunt una assemblea de magnats, eclesiàstics i vilatans, per a establir unes normes i acords de Pau i Treva, que haurien de regir per a tot el comtat. En aquella època, en què el feudalisme tenia com a efecte, ben sovint, els abusos i les violències de tot tipus per part dels senyors feudals i la cavalleria, la Pau i Treva, creada i defensada

Pau i Treva de 1187. Còpia de finals del segle XII. (Biblioteca de Catalunya)

per l'Església, pretenia frenar, amb les seves lleis, aquests desordres, que colpejaven els vassalls i els sectors socials més febles. Aquestes lleis foren posteriorment adoptades pels comtes-reis de Catalunya-Aragó, i per d'altres sobirans, com a una eina de domini de la seva autoritat pública, i al mateix temps, per a afavorir el desenvolupament econòmic i social de les ciutats i viles urbanes, amb uns sectors burgesos que es convertirien en els aliats polítics dels sobirans. Aquesta política, iniciada pel comte de Barcelona Alfons I (el primer comte-rei), va aplicar-la el comte d'Urgell Ermengol VIII, per a tots els seus dominis comtals.

L'assemblea d'Agramunt es celebrà a l'església de Santa Maria, que aleshores no era encara acabada, però que demostrava la potència d'una vila, capaç d'aixecar els murs d'un temple de tanta magnificència. Hi concorregueren, a més del comte, Ponç Guerau III de

Cabrera, vescomte d'Àger, l'arquebisbe de Tarragona, Berenguer de Vilademuls (1174-1194), el bisbe d'Urgell Arnau de Preixens (1167-1195), i un gran nombre d'eclesiàstics i magnats de tot el comtat i d'altres contrades de Catalunya, representants dels més alts llinatges del país: Montcada, Cardona, Pinós, Cervera, Tarroja, Ribelles, etc. En el document conservat hi consten 119 signatures, prova de l'envergadura de la reunió, que deuria impactar fortament els agramuntins. Al'assemblea es prengueren nombrosos pactes de Pau i Treva: la protecció dels homes i béns de l'Església, del Temple i de l'Hospital, la salvaguarda dels camins i vies públiques, dels mercaders i d'altres súbdits del comte: burgesos, pagesos, pastors, colons, vídues i orfes, amb els seus béns i cases, les collites, el bestiar i les eines agrícoles. Es prohibí l'incendi provocat i la prohibició de les lluites armades (la "Treva de Déu") durant nombroses festivitats del calendari litúrgic. Es declararen terreny sagrat, i per tant inviolables, els cementiris i les sagreres al voltant de les esglésies. Es tractava, per tant, de protegir la població i els béns econòmics, i d'afavorir el creixement econòmic i la circulació lliure de mercaderies, enfront de les coaccions de la noblesa feudal, sovint enfrontada amb

el mateix comte. Totes aquestes normes foren jurades pels assistents, i més tard ratificades al vescomtat d'Àger, a l'església de S. Miquel de Castelló de Farfanya.

L'assemblea de Pau i Treva d'Agramunt fou, sens dubte, un dels fets polítics més rellevants del comtat d'Urgell al segle XII, un clar precedent del que més tard serien les Corts Catalanes. L'autoritat comtal escollí Agramunt, precisament per la seva importància dins el conjunt de les terres d'Urgell, i per ésser una de les viles més fidels a la casa comtal, que l'afavoria constantment, i potenciava el seu creixement en tots els ordres. Fa ara tres anys es complí el vuitè centeneri d'aquest esdeveniment. Malgrat la llunyania en el temps, crec que es tracta d'una fita de primer ordre dins la història de la vila d'Agramunt, i caldria que tots els agramuntins, i en especial les noves generacions, coneguessin aquest magne esdeveniment històric, i l'estimin com una de les pàgines més brillants de la llarga tradició històrica de la capital de la Ribera de Sió (1)

(1) L'any 1987 vaig preparar un treball sobre aquest tema, que ha estat publicat a la revista "ILERDA", núm. 48, de 1990, amb el títol **La Pau i Treva de l'any 1187 per al comtat d'Urgell i vescomtat d'Àger** (pp. 157-173).

I APLEC DE LA SARDANA A AGRAMUNT

El dia 19 de maig celebrarem el nostre primer Aplec. El lloc serà el Passeig, ja que ens ha semblat el punt més adient per passar-hi un dia complet d'esbarjo gaudint de la nostra dansa.

Començarem a les 10 del matí amb una missa de campanya dedicada als sardanistes, a la Capella del Passeig. A les 11 s'iniciarà l'Aplec amb l'actuació, al matí, de la Cobla Ciutat de Terrassa i la Cobla Marinada.

Al migdia dinarem al mateix Passeig, on tindrem preparat un bon foc per qui vulgui coure carn.

A la tarda, a les 4, tornarem a començar les sardanes. Hi haurà, a més de les dues Cobles del matí, la Cobla Tàrrrega i la Jovenívola d'Agramunt, dues de casa.

L'Agrupació muntarà un bar per a begudes; a més, voldríem organitzar alguna rifa i activitats que contribueixin a passar una diada divertida. Per tot això comptem amb l'ajut dels socis i amics que estiguin disposats a col·laborar. Tots plegats hem de fer que aquest I Aplec de la Sardana assoleixi l'èxit que mereix, ja que serà el nou punt de partença perquè la nostra identitat i el Sardanisme a Agramunt perduri per sempre més.

AGROPACIÓ SARDANISTA BARRETINA

CURSETS DE SARDANES

Agramunt també ha participat en el pla d'ensenyament de sardanes a l'escola "Saltem i Ballem", promogut per la Unió de Colles Sardanistes i realitzats a la nostra Vila per tres monitors de l'Agrupació Sardanista Barretina.

Estem ensenyant un total de 119 escolars, 79 del col·legi "Mare de Déu del Socors" i 40 del col·legi "Macià-Companys".

La resposta dels escolars és molt positiva. Se'ls està donant una educació de tot el que és el món de la sardana, la dansa, la música, la coreografia i l'ètica.

El dia 19 de maig, aprofitant la diada de l'Aplec, es farà aquí a Agramunt un acte de Cloenda d'aquests cursets, d'àmbit comarcal. Hi seran presents escolars de Bellpuig, Preixana, Belianes, Tornabous, Verdú, Tàrrrega, Anglesola i, naturalment, els d'Agramunt. Més de 600 escolars de l'Urgell es reuniran a la nostra Vila i faran acte de presència i participació al nostre Aplec.

Després, a mitjans de juny, es farà la Cloenda dels Cursets de totes les poblacions de les Terres Lleidatanes, a la ciutat de Lleida.

Els monitors d'Agramunt donem les gràcies als col·legis de la nostra Vila, ja que hem trobat un bon recolzament i un gran respecte per a la nostra feina.

ELS MONITORS DE SARDANES

**Conxita Brufau fou durant molts anys la locutora
en català a Ràdio Moscou per a l'estranger**

Els llibres... i Agramunt

ELS BRUFAU

La sotragada que originà el trasbals de la guerra del 1936-39, com tothom sap, tingué repercussions en tots els àmbits de la vida. I la vila d'Agramunt no se n'escapà ja que desaparegueren molts convilatans, uns morts a causa de la guerra, altres s'exiliaren o dispersaren individualment, però també es fongueren en la catàstrofe famílies senceres que havien tingut un real protagonisme.

Vull referir-me als Brufau, que deixaren ben marcat el seu pas per la vila. I cal retre'ls un sentit record d'homenatge, ja que encarnaren la petita burgesia que sempre ha estat liberal i catalana. Ben al contrari de l'alta burgesia de la Lliga que després d'abusar demagògicament d'allò de: "Monarquia? República? Catalunya!", se n'anaren a Burgos—els d'Agramunt també hi feren cap. A l'inrevés de l'admirable gent de dreta de la Unió Democràtica de Catalunya, perseguits ensem per la FAI i per Franco. Només cal pensar en el cas Carrasco i Formiguera.

I el desig de rememorar els Brufau m'ha vingut en ocasió de llegir un llibre recentment posat a mans del públic "Ramon Mercader, mi hermano", de l'Editorial Espasa-Calpe, i en el qual hi apareixen les germanes Brufau. L'autor del llibre és, no-gensmenys, que el germà petit d'en Ramon Mercader, el català que assassinà Trotski d'un cop de piolet al crani.

Les germanes Brufau eren filles del cabaler Brufau, el qual edificà el casal-torra que després passà a propietat

de l'industrial Ricard Ros i que es troba enfront del Bar-Restaurant Blanc i Negre. Els negocis no li anaren bé i marxà d'Agramunt, establint-se a Barcelona. Tenia 5 fills: Marianet, Jaume, Carme, Conxita i Ma. Lluïsa, tots ells nascuts a Agramunt.

L'hereu d'aquesta branca dels Brufaus era el Sr. Pep del Marianet, la propietat urbana del qual anava de l'Avinguda Guimerà fins més enllà del riu Sió. Era un home que se'l tenia per excèntric, però que segurament no ho era gaire. La realitat era que un home ric i senyor, en aquella època, no encaixava gaire que fos al mateix temps liberal i lliure-pensador. L'home havia estat educat a França i aquest fet l'havia marcat. Ell rebia la premsa francesa i estava per damunt de moltes

coses. Prova n'és que fou ell qui facilità als "revoltats" contra el caciquisme que imperava, i en condicions més que avantatjoses, els terrenys on amb penes, treballs i pocs calers s'edificà "La Barretina". Fou ell també qui féu donació del solar on s'edificaren les Escoles. Naturalment als ajuntaments franquistes no els passà mai pel cap de fer justícia i donar el seu nom a aquella avinguda. El senyor Pep, quan passejava sempre amb el bastó i a vegades amb polaines, si veia un infant pel carrer a les hores de classe, no mancava a demanar-li de quina casa era, per tal de posar-hi la cullerada i que el fet no es repetís. No era, doncs, partidari, com altres "senyors" d'aquells temps, que la gent com més poc de lletra sapiguessin, millor. La seva muller era la Sra. Amparo, gran senyora i molt respectada per tothom. Amb el matrimoni, vivia una neboda, Assumpció, que aviat es casà amb l'hereu Trepat, que la guerra convertí en militar professional i amb prou influència acabada la contesa com per entrar a la Junta del Barça i ser Director de la Volta Ciclista a Catalunya.

Les dues germanes, Carme i Conxita, vingueren a viure amb l'oncle Pep, quan aquest quedà vidu i sol. La Carme, que aleshores devia rondar per la vintena d'anys, era una noia

Reunió familiar en la casa de Ramon Mercader en Moscou, als anys seixanta. D'esquerra a dreta: Caritat Mercader, filla de Lluís Mercader; Ramon Mercader, l'amiga de la família Conxita Brufau, germana de Carme; Lluís Mercader, una filla de Conxita i Jordi Mercader, de visita a Moscou.

rossa, d'ulls blaus, maca. I el que sí ha quedat en la memòria de molts és recordar-la amb mantellina anant freqüentment a missa. Era molt decidida i enèrgica de caràcter, segons els qui la tractaren. Potser això explica en part la seva decisió que la convertí en aquells moments de capgirament total en una decidida activista –a més d'intel·ligent, tenia una brillant facilitat de paraula– que actuava en actes públics en favor de la lluita contra l'aixecament militar. La Conxita era encara una noieta, però el germà gran, el Marianet, un xicot trempat i ben plantat també entrà en la foguera. Perdé la vida a La Cènia (Baix Ebre) en una acció de guerra a bord d'un bombarder. L'altre germà Jaume també morí, quan enrolat a les forces de la República, es disparà fortuïtament la pistola d'un company seu, en un campament a Bellaterra. Tots dos estan enterrats al panteó familiar a Castellserà.

La Carme, un dia que féu cap a la zona del front a Barbastre, en Ramon Lluelles i en J. M^a. Bonet veient aquella noia vestida de militar, que tant s'assemblava a ella –i no s'ho podien creure– fou ella mateixa que se'ls apropà i els digué: –Sí, sí, sóc jo.

Es casà amb un alemany que cal suposar que era un important personatge del Partit Comunista i que també morí en la guerra. Vídua, formà part del grup que aconseguí l'entrada a la URSS, on ja havia enviat la seva germana. Acabada la lluita, els catalans arribats al rovell de l'ou del marxisme, no eren nombrosos i això féu que els Mercader i les Brufau tinguessin unes constants relacions. La Conxita durant molts anys fou la locutora en català a Ràdio Moscou per a l'estranger. Acabada la guerra mundial, segons Mercader diu en el llibre, la Carme fou enviada a Mèxic on li haurien muntat una tenda de cosmètics a la capital. Allí morí d'una crisi cardíaca i quan s'havia desenganxat de Moscou, segons he llegit en un altre llibre. També la Conxita, després d'haver vingut diverses vegades a Catalunya, morí

ara fa uns anys. Al principi, les seves estades estaven sota una permanent vigilància policíaca. S'havia casat amb un enginyer de mines, amb el qual tingué dues filles que actualment viuen a Madrid, on les seves capacitats intel·lectuals, posseïdores de dues cultures tan allunyades com són les de llurs orígens i naixement, n'han fet unes persones idònies per a tota classe de relació amb la URSS. Situació similar a la que la seva mare havia jugat anys i panys a Moscou, des que l'Estat Espanyol restablí relacions amb aquell país. Incinerada a Moscou, les seves cendres també reposen a Castellserà.

El Sr. Pep, l'oncle, morí a Barcelona on s'havia traslladat tota la família arran del primer bombardeig d'Agramunt. Posteriorment, tota la família s'exilià, excepte la mare, uns a l'URSS i els altres al Rosselló, i quan el pare retornà, malgrat que no havia tingut cap actuació política, només trobà que dificultats i problemes per a recuperar les seves propietats, requisades a l'estil del moment. Tot acabà de mala manera, amb pressions, vendes imposades i altres fets de mal record que val més oblidar.

Tornem a Agramunt. L'altra banda dels Brufau, cosins dels anteriors, era en Josep Brufau, Pepet del Mitjacana. Com tots els de la nissaga feia honor al cognom. Home liberal, comerciant i industrial, havia fet gran amistat amb un mestre estatal que durant un cert temps exercí a Agramunt, Marcel·lí Domingo, nascut a Tortosa, fill d'un Guàrdia Civil i afiliat durant la República a Izquierda Republicana. Moltes vegades Ministre, ho fou d'Instrucció Pública en el primer govern republicà i ell obrí immediatament les portes de les escoles al català, en espera que l'Estatut arribés. Aquesta amistat i afinitat portà en Josep Brufau als rengles del mateix partit i durant la guerra fou un dels principals compradors i abastadors a l'estranger de productes alimentaris. Per les seves mans passaren molts milions –dels d'aleshores– dels quals no s'enprofità gens ni mica, ja que morí en plena

pobresa a Montauban pel 1940. Quan veus els periòdics d'avui, plens de tràfics d'influència, frau, revaloritzacions trucades de terrenys, en els que hi suquen partits i polítics que no cal citar, sembla que aquella gent era d'una altra galàxia.

I el seu fill l'Enric Brufau, quan arribà a Agramunt provinent de Reus, amb els seus estudis acabats, fou el pal de paller de la Unió Socialista de Catalunya. Ell fou a l'inici de la revolta el mur de contenció d'un Comitè, una part del qual anà a embrutar-se les mans a la masia Trepas. Marxà a la Columna Macià-Companys on l'equip quirúrgic estava a mans del jove Dr. Vilanova, fill d'Agramunt, però d'orígens andorrans com el seu pare que era el manescal de la vila. La seva capacitat fou apreciada ràpidament i l'Enric anà escalant llocs fins a Comandant –ell tan poc autoritari i tant anti-militarista– en tant que Cap de Material de Sanitat de l'Exèrcit de l'Est. Durant aquell període tots els agramuntins que acudiren a ell li són deutors d'ajuts que no s'obliden. A l'exili, on treballà a la construcció i esdevingué un artista manual de la decoració interior, fou un home important dins del socialisme juntament amb Josep Pallach. Una gran persona i un gran català, que molta falta ha fet, com Pallach, en la fixació d'un socialisme genuí al país, sense embrancaments foranis de submissió.

Morí i està inhumat a Canet del Rosselló des de 1966. L'Enciclopèdia Catalana el recorda així: "...fou un dels fundadors del Moviment Socialista de Catalunya. Dirigí la publicació ENDAVANT".

Si passeu per Perpinyà, agramuntins, no deixeu de visitar i portar una flor a un nínxol del cementiri de Canet-Plage, a la drete de l'entrada i rengle superior, on reposa l'últim Brufau agramuntí, un gran agramuntí, que com qui més, mereix el seu nom en un carrer de la vila.

J. Ros Serra

Assegurances en
general

Josep Vidal

Mútua Reddis

ESTEM AL SEU SERVEI

Ctra. de Cervera, s/n.
Tels. Ofic. 39 08 63 - Part. 39 01 50
AGRAMUNT

GARATGE

Josep Vidal

AGÈNCIA OFICIAL

SERVEI DE GRUA PERMANENT
REPARACIÓ EN GENERAL DE TOT EL
RELACIONAT AMB EL SEU VEHICLE
INSTAL·LACIÓ I CÀRREGA
D'AIRES CONDICIONATS

Ctra. de Cervera, s/n.
Tels. Ofic. 39 08 63 - Part. 39 01 50
AGRAMUNT

CAMBRES DE COMERÇ DE CATALUNYA

SEMINARI PER A VENEDORS DE RUTA (L'ÈXIT EN LES VENDES)

ORGANITZA: CAMBRA OFICIAL DE COMERÇ I INDÚSTRIA DE TÀRREGA

PATROCINI I SUBVENCIÓ: DEPARTAMENT DE COMERÇ, CONSUM I TURISME DE LA
GENERALITAT DE CATALUNYA

Impartit per: FILIBERT MAESO. Formador de venedors i personal comercial

Durada: 21 hores

Dies: 27 d'abril, 4 i 18 de maig

Preu inscripció: 10.000 pessetes

PLACES LIMITADES

Horari: de 9 a 13 hores i de 15 a 18 hores

Lloc de celebració i d'inscripcions:

Cambra Oficial de Comerç i Indústria de Tàrrrega
Plaça Major, 4 - Tel. (973) 31 07 53 - Fax 31 30 55
25300 TÀRREGA

Finestra educativa

Com han vist la guerra els nostres escolars?

Amb l'esclat de la guerra del Golf sorgiren les preguntes. Calia informar sobre moltes coses que no surten als llibres de text. Problemes de cultures, de nacionalitats, d'economia, d'invasions militars, d'armes químiques i tecnològiques, de superpotències... però sobretot calia parlar de pau.

Els mestres ens adonàrem que els nostres alumnes, a la seva manera, també vivien i sentien els fets bèl·lics. Què podíem fer per sensibilitzar-nos a favor de la pau?

Ens va semblar que afegir-nos a les manifestacions del carrer no era el més adequat per a ells. Ho vam voler fer dins de les aules, projectant-nos cap a l'exterior.

Després de la festa de Carnaval, vam buscar lloc en l'horari i en la programació escolar per a preparar activitats sobre la pau.

Mentre s'iniciava la famosa batalla terrestre, els nostres escolars retallaven coloms amb frases sobre la pau, que durant tota la setmana, junt amb les pancartes van adornar els patis dels nostres col·legis.

I quan els aliats van entrar en un Kuwait ple de fum i flames, vam cloure les jornades amb la projecció d'una pel·lícula de tema ecològic, "Gorilas en la niebla". El respecte a la vida i a l'equilibri del nostre entorn, ens va semblar la conseqüència millor que en podíem treure.

Ara es parla de pau, però tots sabem que la guerra continua; amb un altre caire; però igual de destructiva i cruel.

Encara que una mica a destemps, hem cregut interessant publicar el resultat d'una enquesta que es va passar als nens des de tercer fins a vuitè d'E.G.B. Cal dir que, degut a l'edat i al seu nivell de coneixements, els resultats no són del tot fiables, però sí que creiem que són bastant orientatius.

Veiem que molts estaven al cas dels esdeveniments, i que les conseqüències que poguessin tenir els capficava.

Gràcies a Déu, també són molts els qui diuen que intenten ajudar i ser amics de tothom.

1.- Segueixes els esdeveniments de la guerra?

52% Cada dia. 36% Alguna vegada.
10% No gaire. 1% Gens. 1% No contesta.

2.- Saps quins són els principals països que s'enfronten?

92% Sí. 8% No.

3.- Coneixes el nom dels caps de govern d'aquests països?

79% Sí. 21% No.

4.- Quins interessos creus que ha promogut aquesta

guerra?

11% Interessos polítics. 3% És una guerra de religió.
59% Interessos econòmics. 26% Una mica de tot.
1% No contesta.

5.- Parles de la guerra amb els amics?

11% Quasi sempre. 11% Quasi mai.
63% Algun dia. 9% Mai.

6.- Creus que, d'alguna manera, a nosaltres ens està afectant aquesta guerra?

25% Molt. 18% No gaire.
52% Bastant. 5% Gens.

7.- Què l'indigna més d'aquesta guerra?

67% Les víctimes humanes. 2% L'ocupació militar.
26% El desastre ecològic.
5% L'augment del preu del petroli.

8.- Que et preocupa més?

30% Que s'utilitzin armes químiques.
18% Que Espanya envii més tropes.
48% Que es tiri una bomba nuclear.
3% No em preocupa res.
1% No contesta.

9.- Fixa't que les guerres són conseqüència d'actituds intransigents, injustes i abusives per part de persones que tenen el poder. Això passa també al nostre entorn. Què fas tu per evitar les situacions agressives i violentes?

24% No començar cap baralla.
19% No respondre a les provocacions.
52% Intento ajudar i ser amic de tothom.
5% No faig res.

Professors del Col·legi "Macià-Companys"

PAGUI SENSE DINERS!

Pagui sense diners amb la **Targeta 6000** de la **CAIXA DE MANRESA**, a tots els establiments adherits als Serveis **A tot arreu "Comerç"** i "6000".

A més Vostè podrà:

Ajornar el pagament sense cost addicional fins a 45 dies, o també pagar en terminis el que hagi comprat, i disposar d'efectiu les vint-i-quatre hores als Caixers Automàtics de **CAIXA DE MANRESA** i en les xarxes de caixers més importants del país.

Si no la té demani-la

CAIXA DE MANRESA

**ANGEL
EROLÉS**

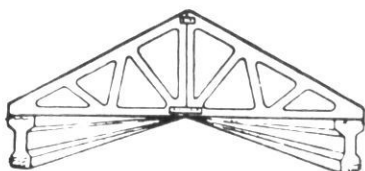

**FORJA
METALL
DISSENY**

**PER A LA CONSTRUCCIÓ
I L'HABITATGE**

C/. Ferrocarril, 16 - Tel. 50 11 34 - 25300 Tàrrrega

PRETENSATS

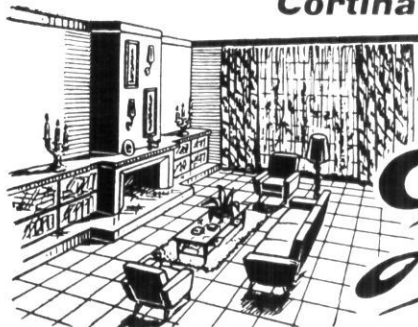
CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

Cortinatges i Tapisseria

DECORACIONS

Lurita

Avgda. Catalunya, s/n.
Teléfon (973) 39 03 39
25310 AGRAMUNT

VISILLOS
MOQUETES
TAPISSAT
DE PARETS
PINTAT DE
PISOS
ESTUCATS
EMPAPERATS

LA GUERRA DE FINALS DE SEGLE

HA esclatat la crisi del Golf Pèrsic amb una violenta lluita entre Iraq i les forces aliades dels Estats Units que han pres la iniciativa per tornar Kuwait a l'emir que va haver de sortir del seu país el mes d'agost quan Saddam va entrar per la força i va envair l'emirat més ric del món. La guerra ha començat fa dos dies i tot el món està pendent del que passa al Golf, totes les converses giren entorn el tema de moda i sembla que cap altra guerra no ha tingut lloc d'ençà de la segona guerra mundial.

Ara sembla que tots hi hem de posar la nostra, les altres confrontacions no han tingut repercussió internacional de la mateixa magnitud i avui hi estan involucrats tots els països europeus, els Estats Units, el món àrab, Israel i altres que per interès del petroli també hi prenen part quan la prioritat del seu país hauria de ser un altre ben diferent.

Una de les qüestions que més indignen en aquest conflicte és la contradicció que representa el fet que els mateixos països que han contribuït a engreixar el potencial bèl·lic iraquí, ara lluiten contra el país i tenen en bona part els mateixos avions i les mateixes bombes que els oponents, els enemics.

Ahir estaven intentant analitzar la personalitat de l'únic responsable de la invasió que ha provocat la guerra i el psiquiatra que feia l'anàlisi tot i ser prudent en les seves afirmacions va dir que es tracta d'un cas molt patològic amb menys intel·ligència de la que s'hauria d'esperar d'un dirigent amb aquesta capacitat bèl·lica que està demostrant tenir la fredor amb que està matant d'ençà que va començar el seu mandat.

Avui dia 27 de febrer de 1991 sembla que serà el dia en que les pàgines de la història contemporània escriuran com el que es va acabar la guerra més interessada de totes les que s'estan duent a terme arreu del món ja que les altres s'estan desenvolupant en països en els quals el petroli no és la font de riquesa sinó que la misèria i la gana són els trets característics del país, (Etiòpia, Guatemala, Sud-Àfrica, etc.) i només serveixen per vendre potencial armamentístic i engreixar les fàbriques que viuen de la venda d'armes que després hauran de servir per destruir amb unes altres més poderoses i sofisticades perquè el temps en aquest àmbit és el detonant de les millores en la tecnologia i sofisticació bèl·lica.

Saddam té un preu i els americans el pagaran per obtenir el seu cap ja que s'han adonat que no es pot permetre un tercer intent de conquerir algun país veí i dur a la resta del món de corcoll per la seva gosadia i el seu afany de poder desmesurat, despòtic i sense escrúpols.

Els seus homes han estat abandonats enmig de la gana, la misèria i l'apatia de tants dies d'espera a les forces aliades, fins el punt que han estimat els peus dels soldats que els agafaven presoners i els donaven menjar i aigua, dos béns

que feia temps que eren escassos i fins i tot inexistents entre les files del líder més sanguinari de la història d'Iraq.

Un soldat iraquí que havia estat allistat per la força quan estava visitant els seus familiars durant les vacances d'estiu, els va dir als aliats quan van arribar a Kuwait "on us havíeu posat?" feia temps que desitjava que arribéssiu.

Ara potser es començaran a conèixer les notícies que fins ara han estat censurades per les forces dels dos bàndols i podrem saber que ha passat realment al Golf Pèrsic durant aquests dos mesos de guerra sense sentit ni mesura per part de tots.

Era la guerra televisada i no se n'ha sabut res, només imatges i no sempre completes del que ha anat passant a un costat i l'altre del front. Saddam ja té por de ser al seu propi país i vol que algun país li doni asil polític ja que els americans demanen el seu cap i no permetran que intenti una altra vegada envair un altre país islàmic com ho ha fet amb Kuwait.

Les víctimes de la guerra i dels abusos de Saddam a l'emirat encara no se sap quantes són. Algun dia coneixerem la veritat de tot aquest enrenou provocat per aquest dictador que, per aconseguir el poder i mantenir-lo, no ha dubtat d'aniquilar tots els qui li han dut la contrària.

Encara és possible mantenir un boig de responsable d'un estat i permetre que per la seva prepotència morin més de cent mil persones o potser molts més; ell que té tanta por de perdre la seva vida no ha dubtat ni un sol moment en prendre la de milers de conciutadans seus i fins i tot membres de la seva família que podien ser massa partidaris d'un altre pensament que ell no compartia i per tant mereixien morir.

La tristor que em suposa aquesta guerra és deguda a que aquest escarment no servirà perquè aquests fets no es repeteixin en algun altre indret del món qualsevol dia no gaire llunyà.

Avui dia 4 de març l'emir kuwaitià ha pogut tornar a l'emirat i ha estimat tres vegades la seva terra, la que havia hagut de deixar pel caprici de Saddam.

Una guerra en la qual un bàndol lluitava amb armes informatitzades i l'altre ho feia amb armament sense actualitzar.

Ara s'ha quedat el dictador al seu lloc proment millores al país i eleccions lliures i democràtiques, promesa que ja va fer fa dotze anys i que ha ajornat degut a les guerres a què ha sotmès el país que podia ser molt ric i ha quedat desfet i malmès degut als constants conflictes bèl·lics que l'han dut a la fosca i al boicot d'occident.

Només queda esperar que el poble faci valdre la seva voluntat d'aconseguir la pau i la dimissió de Saddam que per ara sembla llunyana.

Maria-Teresa Ané i Ros

ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA
REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURA INDUSTRIAL

Antoni Capitán

C. de Jaume I, 12 - Tel. 39 04 03 AGRAMUNT

SERVEI
POST-VENTA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNÓN**

C. del Molí Vell, s/n. Telèfon 39 01 76
A G R A M U N T

RELLOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61 AGRAMUNT

ES VEN PATI

Al C. de la Segla Molinal, 12

Informació: Telèfon 43 01 64

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S. A.

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

PALVI, SA

*Equips de recollida i
transport de residus*

Telèfon 39 12 48 AGRAMUNT

ràdio sió

emissora d'agramunt i de la ribera
banda f.m. 105.5 mhz.

ESCOLTEU-NOS!

Els dissabtes de 10 del matí a 9 del vespre
i els diumenges de 10 del matí a 2 de la tarda

LA RÀDIO DEL CAP DE SETMANA

Tallers JOAN JOVÉ i SOLÉ

Especialitzats amb soldadura, VIS-SENSFINS,
reparació de maquinària agrícola,
tanques i fusteria metàl·lica amb portes automàtiques.
Fabriquem generadors d'aire calent (patentats)
i els nius tèrmics, per mamellons, JO.MI. (patentats)

i com sempre, pressupostos sense compromís
Carrer del Clos, 10
AGRAMUNT (Lleida) Telèfon 39.06.01

ELS ANTICONCEPTIUS

Cada dia el control de la natalitat està adquirint major importància, degut al tipus d'activitat que portem tots, a la major participació de la dona a la vida activa socio-laboral, a l'alliberament de les costums sexuals i al començament més precoç del jovent a les relacions sexuals, etc. etc.

En el meu contacte i d'altres companys amb els joves en general i als d'Agramunt i comarca en especial, s'aprecia la manca d'informació al respecte i els grans dubtes que en tenen d'aquest tema.

Si lògicament l'anticoncepció o contracepció és l'acció d'evitar la fecundació i, doncs, l'embaràs, els anticonceptius són els instruments o fàrmacs emprats per evitar la fecundació.

L'anticoncepció ha format part de totes les civilitzacions, però els canvis econòmics i socials, juntament a un perfeccionament dels mètodes contraceptius, és allò que ha fet que al segle XX, el control de la descendència sigui un dret de la parella.

Existeix un gran ventall de mètodes i per això és possible tenir un bon anticonceptiu per a gairebé totes les persones que el desitgen.

L'anticonceptiu ideal hauria de ser: totalment segur, sense cap efecte secundari, no hauria d'interferir les

relacions sexuals, no hauria d'alterar la capacitat de reproducció, no ésser car. El poder aconseguir un mètode d'aquestes característiques és pràcticament impossible, és a dir, l'anticonceptiu ideal no existeix.

MÈTODES ANTICONCEPTIUS

No mecànics: Coitus interruptus (marxa enrera). Psicològicament pot ésser frustrant per a la parella. No és pas eficaç totalment.

Abstinència periòdica (Ogino-Knaus) consisteix en el fet que la dona és fèrtil durant uns dies determinats del cicle. Degut a què moltes dones no tenen un cicle regular, no és gens aconsellable aquest mètode.

Temperatura basal. No és aconsellable per la mateixa raó.

Mètodes per a l'home: Preservatius: s'usa des de fa segles. És un mètode molt eficaç, tant com a anticonceptiu com per evitar el contagi de malalties de transmissió sexual. Es pot utilitzar a qualsevol edat i és barat.

Vasectomia: És l'operació quirúrgica que consisteix en tallar el conducte que porta els espermatozoids a la uretra, per això al semen no són presents i la fecundació és impossible. És una operació senzilla que es pot fer a la consulta del metge amb anestèsia local.

Píndola masculina: encara s'està investigant.

Mètodes per a la dona: Diafragma: és semblant al preservatiu: s'ha d'enganxar a l'entrada de l'úter. És bastant eficaç, però una mica embarassós.

Cremes, escumes i geles espermicides: porten substàncies espermicides (maten els espermatozoids). S'ha d'introduir a la vagina abans del coit. No es pas un mètode segur.

DIU: Molt eficaç. Deu col·locar-ho i treure-ho un metge. No totes les dones el toleren, pot produir dolor i hemorràgia.

Píndola femenina: molt eficaç, no és cara; l'ha de receptar un metge i precisa revisions periòdiques. S'ha de prendre diàriament, ja que si no es pren així hi ha el risc d'embaràs. No totes les dones les poden prendre.

Lligadura de trompes: impedeix que arribin els òvuls a l'úter i que els espermatozoids els puguin fecundar. És un mètode totalment eficaç; es tracta d'una intervenció quirúrgica i, com totes, comporta un cert risc.

Com podeu observar hi ha diferents mètodes anticonceptius, en cada situació s'ha de cercar el més adient per a la parella i per a la persona en concret.

Jesús Ramón Giménez Sanz

Metge

**COMPRARIA O LLOGARIA
CASA BEN SOLEJADA**

**Raó: Telèfon 39 12 67
(Hores d'oficina)**

Plaça del Pou, 2
Tel. 39.04.25
AGRAMUNT

L'ESPIGA

Nova Sèrie 50 John Deere

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

1837-1987
150

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

TRACTORS I MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

Carretera N-II, Qm. 486'800 - Apartat 57 - Telèfon 60 04 50
MOLLERUSSA

CONSELL COMARCAL DE L'URGELL

OFICINA COMARCAL D'INFORMACIÓ AL CONSUMIDOR

COLESTEROL: LA PREVENCIÓ HA DE COMENÇAR DES DEL BIBERÓ

INTRODUCCIÓ

Al llegir el titular d'aquest article no hem de pensar que la fita sigui desarrelar el colesterol de l'organisme, ja que és imprescindible per a l'elaboració dels àcids biliars, sinó que el que es pretén és evitar una excessiva producció de colesterol com a conseqüència de l'alimentació.

En el nen l'índex de colesterol total augmenta ràpidament durant el primer any (no cal oblidar que molts comencen a ingerir galetes i altres tipus de pastisseria industrial des dels 4 o 5 mesos).

Segons investigacions realitzades, s'han trobat bandes de greix en les artèries en menors de 10 anys que podrien esdevenir precursors de l'arterioesclerosi (dipòsit en les parets dels vasos sanguinis de cèl·lules, principalment greixoses). Altres estudis apunten la possibilitat de lesions arterioescleròtiques i fins i tot d'infarts en nadons de dies.

El més probable és que aquests dipòsits tardin anys en obstruir la llum del vas sanguini. Per tant, HI HA MARGE DE TEMPS PER ACTUAR EN PREVENCIÓ.

LES FONTS OCULTES DEL COLESTEROL

L'aliment més ric en colesterol és el rovell de l'ou (1.500 mg/100 gr). Però sovint oblidem que els productes de pastisseria solen barrejar la farina, innòcua en aquest sentit, amb ous, llet, mantega i greixos i no és, per tant, estrany que en alguns estudis s'hagin trobat fins a 312 mg. de colesterol per cada 100 gr. de pa de motlle i de 655 mg/100 gr. en els pastissos d'elaboració industrial.

Si tenim en compte que el que més es consumeix a l'hora d'esmorzar i berenar és galetes, pastes,

xurros, pastissos... potencialment perjudicials. La solució consisteix, per tant, en vigilar l'alimentació.

RECOMANACIONS

- No hem d'ingerir més de 300 mg/dia de colesterol.
- Hem d'augmentar el consum de fruites i verdures per accelerar el trànsit intestinal.
- Acostumar els nens a menjar per postres fruita fresca i substituir els pastissos per una llesca de pa sucad amb oli.
- Substituir la mantega per oli vegetal.
- Es recomana treure la pell de les aus i el greix sobrant de la carn.

ALIMENTS	CONTINGUT EN COLESTEROL PER CADA 100 gr. (en mg.)
Rovell d'ou	1.500 mg.
Vísceres	400
Fetge	360
Greix de carn	300
Mantega	250
Marisc	250
Salsitxa	250
Pollastre	75
Formatge al 40% en M.G.	75
Pernil magre	60
Formatge magre	30
Llet (3'5% en M.G.)	10
Clara d'ou	0

GRAN MERCAT

El Rebost

Carrer de Sió, 15

XOCOLATA • CARAMELS • CONFITS

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

Ctra. de Tàrrrega, s/n.

Telèfon 390.607

RENAULT

JERONIVALLS I SEGURA

Servei de Planxisteria i Grua
Càrrega d'aire condicionat

Ctra. Artesa-Tàrrrega, Km. 12'800

Tel. 39 03 34 - Fax: 39 12 84

AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria

Electricitat

Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Vídeo-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments

E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

Gent, fets, coses...

Convits, cerimònies i regals

Escric aquestes ratlles a les darreries de març, ben a prop de les festes de Pasqua; unes dates que ja se sap que solen ser un xic més especials que qualsevol altra de l'any. Em refereixo sobretot per als menuts, als quals fem protagonistes d'uns fets que nosaltres mateixos els hem anat imposant cada cop amb més força. Ara són els padrins que han de punxar la bossa perquè els seus fillols estiguin contents amb la mona que els compren. Alguns padrins, però, se senyen amb salut i agafen el nen de la mà i surten a donar el tomb pels aparadors amb el fi que sigui ell mateix qui l'esculli. No fos cas. Altres nens més conformats, i més pocs, no els importa gaire triar i els fa la mateixa il·lusió l'obsequi, encara que la mona vagi un pèl coixa, o bé que tingui una orella més llarga que l'altra. És igual.

Aquests dies se solen celebrar les primeres comunions. No hi ha dubte que és una bonica festa, molt entranyable pel seu contingut espiritual. Però que, també cal dir-ho, la butxaca dels familiars en surt força perjudicada, perquè darrera d'això hi juguen molt fort els gran convits, els regals i altres complements que envolten l'ambient. Perquè, si us hi fixeu, els fotògrafs i videocàmeres, tant professionals com particulars hi surten a eixams, i acaben per marejar tothom, perquè es fan pesats de tant fer canviar de posició els uns i els altres, amb el fi que hi hagi un mínim de garantia de cara a la foto que en sortirà; si tot va bé, és clar.

Quant als casaments, es pot dir que mereixen capítol a part, posat que els menjars que es fan per celebrar aquests convits costen un ull de la cara. Per això, ja fa temps que s'han inventat unes maneres de recollir diners per a la parella. Tot i així, pot ben ser que l'extra recaptat vagi a parar a una altra butxaca que la que es fa el càrrec de les despeses de l'àpat. Ben segur que molts pares i mares s'identificaran amb el que acabo d'exposar, i es considerin uns de tants perjudicats voluntàriament o involuntàriament.

En la destinació dels regals dels bateigs i primeres comunions, els pares, per regla general, ja en surten més ben parats, sobretot dels primers, ja que aquests (els nens) encara són prou absents de tot el galimatias del nostre món, tot i haver estat batejats.

A. PONSÀ

Demografia

(Mes de març de 1991)

NAIXEMENTS:

Oriol Padullés i Moreno dia 10
Anna-Bettina Costafreda i Piulats dia 12
Ivette Balagueró i Viladrich dia 20

MATRIMONIS:

Francesc Canes i Coma i
Maria-Montserrat Ortiz i Quer dia 2

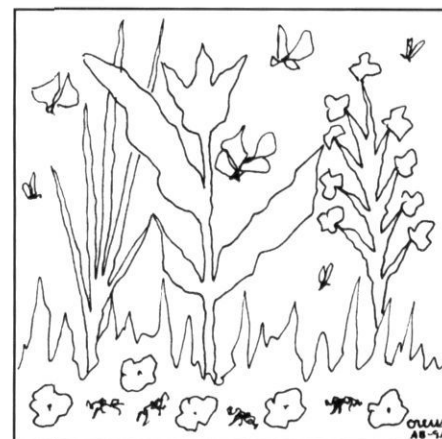
DEFUNCIONS:

Maria Boncompte i Sarri 94 anys dia 5
Ramona Farreny i Garriga 53 anys dia 20

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE MARÇ

Dia 1	33' - l/m ²
Dia 6	6'5 l/m ²
Dia 16	1' - l/m ²
Dia 23	34' - l/m ²
Dia 24	15'5 l/m ²
Dia 25	1'5 l/m ²
TOTAL	91'5 l/m²

TEMPERATURES EXTREMES DEL MES DE MARÇ

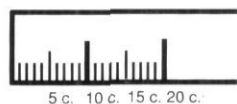
Màxima del mes	23°, dia 21
Mínima del mes	3°, dia 1
Oscil·lació extrema mensual	20
Mitjana de les màximes	15'870
Mitjana de les mínimes	6'419
Mitjana de les mitjanes	11'129
Mitjana mensual a les 8h	8'225

L'Observador: Deudat Pont

JEROGLÍFIC

L'HE DEIXAT AMB

5 c. 10 c. 15 c. 20 c.

D

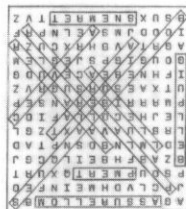
SALT DE CAVALL

Començant per la síl·laba on assenyala la fletxa, i fent el moviment del cavall als escacs, trobareu un refrany català.

ta	que	amb	bé
gent	tam	len	el
ells	vas,	fa	Si
ràs.	do	fan	

Solució al
Jeroglífic:

Solució, per P.R.:

UN PAM DE NAS

Solució al Salt de Cavall, per P.R.:

Si amb gent dolenta vas,
el que ells fan també faràs.

SOPA DE LLETRES

En aquest embolic de lletres hi trobareu el nom de deu poblacions de les Comarques de Ponent que tenen Via de ferrocarril

A G A S S U R E L L O M B S
J P C L V D H M E I N F E O
P S O U P M E R T Q X U R T
B Z A B F H B E I L Q C G J
E D L M L N M O S N P T A D
L R B L U A V A A X T Z G L
L E J H E C D L L A F I O C
P M R R R I B E R A N S E P
U T X A E S D R S U G R V Z
I F H N E B E A C E V U D G
G O U G I G P S J E G L E M
A G R T A V B H R X C U Z R
I O O D J M S A E L N P R F
B S U X S N E M R E T T V Z

L'ACUDIT D'EN CREUS

LA ROSA I EL LLIBRE

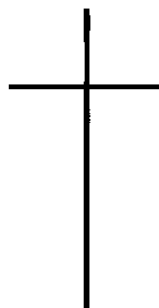
Pel Broc Gros

Pas per
Agramunt
de la cursa
pre-electoral
de cara a les
properes
eleccions
municipals.

La caLaSera.

En memòria de

**Gumersindo
Granados i Matellanes**

qui ha mort cristianament el dia 7 de març de 1991,
a l'edat de 77 anys,
havent rebut els Sants Sagraments i la Unció de Malalts.

Nota d'agraïment:

La família agraeix profundament a tots els amics i coneguts les mostres d'estima i afecte que han rebut envers Gumersindo Granados i envers nosaltres. Així com també les seves pregàries i ajuts.

FUTBOL

Campionat Segona Regional - Grup XIII

17 març	AGRAMUNT - PALAU D'ANGLESOLA	2 - 0
24 març	PERAMOLA - AGRAMUNT	0 - 1
7 abril	AGRAMUNT - BARBENS	2 - 1

Continua la bona marxa de l'Agramunt, amb tres victòries dels tres partits disputats. Amb aquests són sis partits consecutius que l'Agramunt no coneix la derrota, la qual cosa ha permès sortir momentàniament dels darrers llocs de la classificació i situar-se dotzè amb 24 punts i quatre negatius.

És d'esperar que aquesta bona marxa es vagi mantenint fins al final de temporada i que s'assoleixi la permanència sense gaires complicacions.

Val a dir que en aquests darrers sis partits en què l'Agramunt no ha perdut, només s'ha encaixat dos gols, aconseguint-ne nou.

L'equip base ha estat: Lladó, Torres, Secanell, Andrés, Guixé, Marcial, Àngel, Llorens, Esteve, Nadal i Escolà. S'han de destacar també: Pla, Puig, Lluch i Silvestre.

J.R.

CENTRE D'ESPORTS AGRAMUNT

SECCIÓ D'HANDBOL

CADET MASCULÍ:

C.E. Agramunt - Sícors C.:	16 - 23
C. Episcopal - C.E. Agramunt:	18 - 15
C.H. Segre - C.E. Agramunt:	17 - 18

CADET FEMENÍ:

I.B. Agramunt - H. Alcarràs:	10 - 10
I.B. Monsuar - I. B. Agramunt:	10 - 12
I.B. C. Masip - I.B. Agramunt:	5 - 13

SÈNIOR MASCULÍ.

Resultats:

CE Agramunt:	28 - H. Alcarràs:	16
CE Agramunt:	1 - H. Tamarit:	0 (np)
H. Lleida:	23 - CE Agramunt:	26

CLASSIFICACIÓ FINAL:

1. C.E. Agramunt	34 punts.
2. Sícors Club	31 "
3. Handbol Lleida	29 "
4. Handbol Alcarràs	25 "
5. Arca Almacelles	23 "
6. C.N. Tàrraga	12 "
7. GENC Artesa Segre	8 "
8. Handbol Tamarit	7 "
9. U.E. Borges	4 "
10. Handbol Alfarràs	1 "

CAMPIONS!

L'equip Sènior Masculí de la Secció d'Handbol del Centre d'Esports Agramunt ha assolit el Campionat Provincial per àmplia diferència amb el segon classificat, i solament ha perdut un encontre en tota la Lliga, en el terreny del seu màxim rival el Sícors Club de Lleida. Aquest Campionat, que és el tercer que s'assoleix en les últimes cinc temporades, comptant la resta amb dos

sots-campionats, és el de màxima importància per diferents motius, el primer pels rivals que s'han superat, ja que el Sícors, amb el seu primer equip que baixa de categoria, el seu màxim anhel era el Campionat per tornar a la Categoria Nacional, l'altre era el potent Handbol Lleida, que també buscava l'ascens per tenir 2 equips en categoria nacional, així mateix altres equips tenien en principi opció com l'Alcarràs i l'Almacelles, el segon motiu és que aquest any la Federació Catalana ha concedit a la província de Lleida la seu del Campionat de Catalunya, valedor per a l'ascens, després de la reestructuració, a Primera Divisió Nacional, Grup A, de Catalunya, per la qual cosa aquest se celebrarà a Agramunt entre els dies 23 a 26 de maig.

Esperem que a la tercera sigui la bona i l'equip de casa pugui ascendir de categoria, cosa que mereix amb escreix.

Jordi Martí

Equip juvenil Sènior d'Handbol 90-91.

Electricitat ALBAREDA		
Carrer Sió, 1	Tel. 39 08 04	
Pastisseria i Forn BARÓ		
Sió, 12	Tel. 39 07 09	
Lampisteria J. BARRIL		
Pl. Amball, 56	Tel. 39 06 70	
Bar BLANC i NEGRE		
Avgda. J. Mestres, 28	Tel. 39 07 02	
Motos BOVET		
Carrer Institut	Tel. 39 09 99	
Forn CAMATS		
Sant Joan, 4	Tel. 39 02 38	
BANC CENTRAL		
Guimerà, 5	Tel. 39 00 93	
Magatzems COTS		
Plaça Mercadal, 4	Tel. 39 01 32	
Ferreteria ESCOLÀ		
Guimerà, 3	Tel. 39 01 65	
Mobles ESCOLÀ		
Avgda. M. Jolonch, 28	Tel. 39 07 85	
Fotos FONT		
Sió, 31	Tel. 35 04 34	Seu d'Urgell
Sabateria HUGUET		
Plaça Església, 7	Tel. 39 06 63	
Carnisseria JORDINA		
A. Guimerà, 26	Tel. 39 00 37	
Torrans i Pastisseria A. LLUCH		
Plaça Pou, 1	Tel. 39 00 30	
Sastreria-Confeccions NOGUERA		
Sió, 8	Tel. 39 02 14	
Electricitat J. OMEDES		
Plaça del Pou, 22, 6 ^e B	Tel. 39 04 22	
Rellogeria, Joieria i Armeria JOSEP PLA		
Plaça de l'Om, 1	Tel. 39 03 06	
Electricitat i Fontaneria P. RIERA		
Travessia Aspi, 5	Tel. 39 07 14	
Torrans ROIG		
Avgda. M. Jolonch	Tel. 39 02 33	
Taller Miquel ROVIRA		
Avgda. A. Ros, 24	Tel. 39 07 86	
Torres CA L'ESPARTER		
Sió, 35	Tel. 39 08 39	
Farratges VIÑALS		
Avgda. Catalunya	Tel. 39 00 31	
Peixateria VILLALTA		
A. Guimerà, 6	Tel. 39 06 38	
Queviures R. SERA		
Sant Joan, 3	Tel. 39 01 85	

APRENGUI MECANOGRAFIA EN 28 HORES

MÈTODES AUDIOVISUALS

a

AMB PANEL

ELECTRÒNIC

meca·rapid

GARANTITZEM:

- 200 pulsacions/ minut.
- Cursos de velocitat fins 350 pulsacions/minut.
- Escriptura amb tots els dits sense mirar al teclat.
- Cursos de velocitat en Català.

Tots els dilluns comencen cursos

VTÈ. ESCULL EL DIA I L'HORA
QUE DESITJA COMENÇAR EL CURS.

HORARI CONTINUAT DE 10 MATÍ A 10 NIT

New School il S.L.

Carme, 31 - 1er.

Tel. (973) 31 11 43

25300 TÀRREGA (Lleida)

SECCIÓ DE BILLAR

CAMPIONAT SOCIAL "Modalitat Banda"

1a. Categoria Classificació Final:

1. Ignasi Aragon, amb 16 punts; 2. Joan Llurba, 16 punts; 3. Laureà Giménez, 12; 4. Ramon Coscollola, 12; 5. Josep M. Cuñat, 10; 6. Josep A. Castro, 6; 7. Albert Cuñat, 6; 8. Jesús Martín, 4; 9. Joan Viladomat, 4; 10 Francesc X. Noró P. 4 punts.

2a. Categoria Classificació Final:

1. Anton Gilabert, amb 16 punts; 2. Deudat Pont, 14; 3. Jaume Marquilles, 10; 4. Carles Siles, 8; 5. Rossend Badia, 6; 6. Pasqual Castellà, 6; 7. Miquel Noguera, 6; 8. Ramon Vilalta, 4; 9. Miquel Moreno, 2 punts.

"LLIGA CATALANA PER EQUIPS"

Resultats del mes de Març:

Cervera 8 - Guissona 0; Agramunt 8 - Ponts 0

Agramunt 6 - Borges 2; Cervera 8 - Ponts 0

Borges 2 - Cervera 6; Ponts 6 - Guissona 2

Classificació: Cervera 11 punts, Agramunt 8, Ponts 7, Guissona 2, Borges Blanques 0.

Els punts parcials aconseguits per l'Agramunt es reparteixen entre el següents jugadors: Ignasi Aragon 8 (10), Laureà Giménez 6 (6), Joan Barrios 6 (10), Joan Llurba 4 (4), Francesc X. Noró 4 (4), Antoni Gilabert 2 (2), Ramon Coscollola 2 (4).

SECCIÓ FUTBOL SALA C.E. AGRAMUNT

RESULTATS:

09-02-91 BELL-LLOC 4 - AGRAMUNT 5

23-02-91 AGRAMUNT 2 - LA SENTIU 5

02-03-91 EL POAL 9 - AGRAMUNT 4

09-03-91 AGRAMUNT 2 - PUIG-GROS 1

16-03-91 TÉRMENS 6 - AGRAMUNT 7

23-03-91 AGRAMUNT 9 - TORRES SEGRE 0

GOLEJADORS: Marçal 14, Rodri 12, Saiz 11, Palomino 11, De la Vega 8, Roman 5 i Tonet 4.

El nostre equip sembla que en aquest mes de març està agafant el seu millor moment de joc de cara la recta final de la competició. A destacar el gran partit disputat a la pista del Tèrmens (3er. classificat), en què després d'anar perdent per 4-0 es va remuntar i es va acabar guanyant per 6-7 en un d'aquells partits dels que fan afició a aquest esport del Futbol Sala, ja que va ser un frec a frec entre tots dos equips.

Joan Rodríguez

PATRONAT MUNICIPAL D'ESPORTS

El proper dia 11 de maig, el Molt Honorable Sr. Jordi Pujol i Soley, President de la Generalitat de Catalunya, inaugurarà el Pavelló Polisportiu Municipal, confeccionant-se per part del Patronat Municipal d'Esports una sèrie d'activitats esportives per celebrar aquest acte, que es desenvoluparan el mateix dia 11 i continuaran el dia 12, amb la cloenda a càrrec de les autoritats locals.

Dintre de les diferents activitats esportives del programa d'inaguració, podem referenciar les següents:

La gimnastada a càrrec dels alumnes dels Centres d'Ensenyament de la localitat, els encontres de les diferents categories dels equips del Centre d'Esports Agramunt (Bàsquet, Escacs, Futbol-Sala i Handbol), la demostració de Trials i l'Exhibició de Gimnàstica a càrrec d'alumnes de l'INEF de Lleida.

JOCS ESCOLARS DE LA GENERALITAT

BASQUET - ALEVÍ:

CMD Socors - Sant Josep: 33 - 42

CMD Socors - Escola Pia: 30 - 28

CMD Carme - CMD Socors: 32 - 29

Sant Josep - CMD Socors: 36 - 22

FUTBOL-SALA - ALEVÍ:

CP Macià-Companys - CP La Fuliola: 7 - 1

CDM Socors - CP Sant Martí: 12 - 2

Sant Josep - CP Macià-Companys: 4 - 0

CP Macià-Companys - CP Anglesola: 6 - 2

CMD Socors - CP Valeri Serra: 3 - 6

CP Sant Martí - CP Macià-Companys: 2 - 5

Sant Josep - CMD Socors: 0 - 10

CP Macià-Companys - Valeri Serra: 4 - 4

CMD Socors - CMD Carme: 11 - 1

CMD Carme - CP Macià-Companys: 3 - 4

CMD Socors - CP Anglesola: 13 - 1

CP Macià-Companys - CMD Socors: 3 - 4

CP La Fuliola - CP Macià-Companys: 4 - 12

CP Macià-Companys - Sant Josep: 9 - 6

FUTBOL SALA - INFANTIL:

CP Macià-Companys - CP La Fuliola: 3 - 3

C. Sant Josep - CP Macià-Companys: 0 - 1

CP Macià-Companys - CP Anglesola: 4 - 3

CP Sant Martí - CP Macià-Companys: 9 - 3

CP Macià-Companys - CP Valeri Serra: 6 - 8

CMD Carme - CP Macià-Companys: 8 - 0

CP Macià-Companys - CP Belianes: 7 - 8

CP La Fuliola - CP Macià-Companys: 3 - 13

CP Macià-Companys - CP Guimerà: 7 - 10

CP Macià-Companys - CP Sant Martí: 7 - 9

Jordi Martí

Jordi Pujol inaugurarà el Polisportiu

L'Ajuntament informa

PASSAREL·LA DE VIANATS

El pont romànic del riu Sió a l'Avinguda de Catalunya és un dels punts més conflictius d'Agramunt pel que fa a la seva perillositat per als vianants i l'embut que suposa per al trànsit rodat, sobretot en les hores punta. Aquest problema s'ha vist incrementat últimament per la important quantitat de construccions noves que s'han fet al marge esquerre del riu Sió.

En vista d'aquestes circumstàncies, i preveient-se un agreujament del problema en vista a la posada en marxa del Polisportiu cobert, aquest Ajuntament decidí en l'últim Ple corresponent al mes de març aprovar el projecte de construcció d'una passarel·la per a vianants en aquest pont; aquest projecte ascendeix a la quantitat de 6.697.361 pessetes.

La construcció d'aquesta passarel·la respectarà l'estructura del pont, evitant-se d'aquesta manera la degradació del monument, i farà desaparèixer qualsevol perill per als vianants.

Vista lateral de la passarel·la per a vianants.

PASSAREL·LA TRÀNSIT LLEUGER

Seguint amb la idea de descongestionar el trànsit sobre el pont romànic del riu Sió, també s'ha aprovat el projecte de construcció d'una passarel·la al final del Passeig J. Brufau, el cost de l'obra està fixat en 6.070.597 pessetes. Cal remarcar que aquest pont només estarà destinat al trànsit lleuger (automòbils, motos, bicicletes). Juntament amb la construcció d'aquest pont, l'Ajuntament té la intenció d'ajardinar i urbanitzar la resta del Passeig, donada l'expansió de la zona urbana en aquell sector i la consolidació del Polígon Industrial.

TELÈFON D'URGÈNCIA

D'acord amb la comunicació rebuda per aquest Ajuntament del Govern Civil, fem saber que a partir d'ara en cas de necessitar els serveis de la guàrdia civil en una urgència, l'interessat haurà de telefonar al número 062 que és el telèfon de la Central Operativa de Serveis, des d'on es comunicaran amb el cos de la guàrdia civil local donant-los la localització i circumstàncies del servei pel qual se'ls reclama.

Altres telèfons també per la mateixa funció són: el 246078 i 245633.

ADQUISICIÓ DE TERRENYS

En el Ple del mes de març es va aprovar l'adquisició de terrenys dotacionals per a sistemes generals, previstos en les normes subsidiàries en el sector que comunica la zona industrial "Peixeres", la continuació del C. de la Capella i l'enllaç de l'Av. del Polígon Industrial amb el Passeig del Sió. Aquest acord ha tingut efecte per tal de donar solució viària al trànsit rodat en aquest sector i possibilitar les actuacions urbanístiques que s'hi hauran de dur a terme.

PROJECTE DE SANEJAMENT D'AGRAMUNT

Aquest Ajuntament ha aprovat el projecte denominat

"Sanejament d'Agramunt" que ascendeix a la quantitat de 105.192.826 pessetes. Aquest projecte preveu la instal·lació d'uns col·lectors que canalitzaran les aigües residuals provinents de totes les clavegueres cap a una estació depuradora, la qual tornarà l'aigua al Sió després de ser tractada convenientment. La realització d'aquest projecte s'emmarca en l'acció iniciada alhora amb altres ajuntaments de la Ribera per tal de recuperar el riu Sió i millorar el seu entorn.

Com ja hem dit, aquest projecte d'instal·lació de col·lectors s'ha de complementar amb la construcció d'una depuradora d'aigües residuals. En aquest sentit, la Junta de Sanejament de la Generalitat ha comunicat a aquest Ajuntament l'atorgament de la quantitat de 7.840.000 pessetes, per tal de fer front a les despeses per a la redacció del projecte d'aquesta estació depuradora.

NORMES SUBSIDIÀRIES

El Ple de l'Ajuntament, en sessió celebrada el dia 16 de novembre de 1990, adoptà l'acord d'ampliació del recurs d'alçada interposat enfront l'aprovació definitiva de les NNSS tal com ja vàrem informar en aquesta secció de l'Ajuntament en el seu moment. De tota manera, i a rel dels contactes mantinguts amb els serveis tècnics i jurídics de la Direcció General d'Urbanisme, s'ha cregut convenient modificar l'acord del Ple abans esmentat i proposar mantenir l'àmbit territorial del Pla Parcial nº 5 "industrial" idèntic al proposat a la revisió de les NNSS de Planejament Urbà per tal d'evitar una dispersió en les cessions i permeti afrontar una qualificació urbanística homogènia.

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA

Informàvem el mes passat de l'aprovació del pressupost confeccionat pel patronat de la Residència Geriàtrica "Mas Vell", el qual ascendia en el capítol previst de despeses a un total

de 12.580.000 i el d'ingressos a 9.830.000. No obstant, en la confecció d'aquest pressupost ha estat detectada una minoració en les despeses de personal de 730.000 pessetes, en conseqüència, el total del pressupost de despeses queda fixat en 13.310.000 pessetes.

URBANITZACIÓ DEL SECTOR DEL CLOS

Finalment hem pogut veure acabades les obres d'urbanització del sector del Clos, les quals han estat un repte per a l'Ajuntament des de fa molt de temps, donada la seva importància per al desenvolupament de la zona. La realització de l'obra ha durat un any, ja que es va subhastar al març del 90 i s'ha acabat al març del 91, encara que restin per a fer-s'hi algunes actuacions no previstes en el projecte com a tal, com són la senyalització del trànsit o la dotació inicial que es pensa realitzar en breu de la Plaça del Clos.

Els carrers inclosos en aquesta urbanització han estat: C. del Clos, C. Petronel·la, C. Comtessa d'Aurembiaix, C. de Jaume I, C. de l'Institut, C. Pau Casals, C. Pere de Gomà, C. Pompeu Fabra i les 3 travesseres paral·leles. Les obres han consistit en: moviment de terres, explanació de carrers, sanejament, baixa tensió, telefonia, aigua potable, pavimentació de voreres i calçada, enllumenat públic i arbrat.

LLICÈNCIES D'OBRES

Josep i Ramona Ros i Escolà, per fer diverses obres a la casa. C. de la Sabateria de Baix.

Ramon Pla i Vicens, per rebaixar vorada garatge. C. del Firal. Innocenci Villegas i Gil, per enrajolar habitació. R. de Puigverd. Baptista Secanell i Cabeceran, per enrajolar les golfes. Av. de J. Mestres.

Valeri Novell i Sendrós, per enrajolar l'entrada de la casa. C. dels Estudis Nous.

Andreu Farràs i Borrell, per arrebossar la façana de la casa. C. Carabassa.

Lluís Escolà i Garriga, per pavimentar i cobrir pati. C. del Firal. Ramon Pla i Vicens, per un gual permanent. C. del Firal.

Josepa Trepà i Pedrol, per un gual permanent.AVINGUDA d'Agustí Ros.

Jaume Ribalta i Solé, per un traçat nou de claveguera. Raval de Puigverd-Costa dels Dipòsits.

Francesc Canes i Coma, per reformar la cuina.AVINGUDA de Jaume Mestres.

Francesc Cuberes i Boixadera, per canviar les canaleres del xalet. Urbanització Verge dels Socors.

UTESA-SANTAMARIA SA, per obrir finestra i repassar el terrat. C. de la Comtessa Aurembiaix.

Jordi Planes i Amigó, per connexió de claveguera. C. de la Comtessa Aurembiaix.

Agustí Ollero i Morales, per col·locar tanca a la façana principal. C. de la Comtessa Aurembiaix.

Lluís Herbera i Pujol, per canviar la porta d'entrada a la casa. C. de Sió.

Salvador Blanco Simó i Tomàs Rovira i Anguera, per tancar les tribunes. Ctra. de Tàrraga.

Salvador Blanco i Simó i Tomàs Rovira i Anguera, per pintar la façana de la casa. Ctra. de Tàrraga.

PEIX I MARISC RAMON CUÑAT S.A., per ampliar el despatx de la planta baixa. C. de Sió.

Joan Hernández i Vázquez, per diverses obres a la casa. Baixada del Convent.

Joan i Esteve Garrabou Brils, per rebaixar dues vorades als garatges. Ntra. Sra. dels Socors

Josep-Manuel Verdejo i Serrano, per un gual permanent. C. de Pau Casals.

Miquel Rovira i Jovell, per connexió d'aigua. C. dels Asgous.

NÍNIXOLS CEMENTIRI:

Joan Granados i Riera, nínxols 102 i 103. Galeria de Sant Josep.

Joan Romeu i Rosell, nínxols 109, 110 i 100. Galeria Ntra. Sra. dels Socors.

LLICÈNCIES PER INSTAL·LACIÓ DE FIRETES:

Jaume Pintó i Prado, per instal·lació d'un camió-xurreria.

Francesc Sada López i Josep Colomer, per instal·lar un Baby Jocar.

Josep-Lluís Centenra i Panja, per instal·lar pista cotxes de xoc.

Ferran Puig i Musarra, per instal·lar una CREPSANWITXERIA.

Marcel·lí Accensi i Francisco, per instal·lar uns cavallets infantils.

FACTURES APROVADES

Pessetes

T.T.S. Social, assegurances desembre	322.063
T.T.S. Social, aportac. personal des.	58.273
L'Espiga, material	2.170
Pret. Cuñat, mat. obres	84.817
F. Molinet, càrrega gas	755
G. Vicens, material	12.130
F. Ros, lloguer magatzem	10.500
Crist. Agramunt, col. vidres	3.270
Com. Vimat, material neteja	21.087
R. Fontanet, material	3.808
Consist, bosses escombraries	9.663
F. X. Torres, material	1.114
Canon, material oficina	4.816
Nadal informàtica, mat. oficina	7.392
Bayer Hnos., material oficina	1.795
G. Vicens, material	7.600
M. Bonet, vestuari	9.307
J. M. Baró, material	10.950
J. Jovell, mat. xarxa aigües	323.904
P. Riera, material enllumenat	2.325
J. M. Fernández, repar. xarxa aigua	4.088
Crist. Agramunt, col. vidre	1.792
J. Pijuan, llenya	41.600
Gessa, assegur.	24.825
Expresoil, gas-oil	24.601
F. X. Torres, mat.	106
Com. Agra, material	7.520
E.S.A., combustible	19.817
T. Gatell, rentar vestuari	1.036
T. Gatell, rentar vestits Reis	19.040
Norte Industrial, mat. senyalit.	23.296
Norte Industrial, mat. senyalit.	30.688
P. Riera, material	2.055
Trans-Bertran, encàrrecs	1.425

Som a Riella

ITINERARIS INTERIORS:

El Pla del Pou

per Guillem Viladot

A l'avinguda d'Agustí Ros, l'Urc s'atura i guaita com si s'hagués desorientat. Tot d'una resta amb la mirada damunt el grup escolar Macià-Companys. Es diria que vol esmenar alguna cosa. De seguida, però, dóna mig tomb i tira avinguda enllà fins que es para a la plaça del Pou, o pla del Pou. Aquest espai, Urc, li dic, és un dels més entranyables. La nit és molt freda. Segur que estem sota zero. Hi va passar el rei Alfons XIII, per aquí, en fer la seva entrada a la vila? Em sembla que va venir pel cantó de Cervera. Un arc triomfal l'esperava i nosaltres el vam saludar amb una lletra que feia així: "Salud, rey de España, excelso y glorioso, el más fundadoso de la humanidad...". Era un home elegant, el rei. Per què els reis són bells, Urc? La parla, la gesticulació, el caminar, tot plegat deu ajudar a fer dels reis unes persones de cal·ligrafia corporal elegant. Tu també ets elegant, Urc; tens una elegància primària, sense gaire civilització. Però és que hi ha alguna cosa més elegant que les rames d'un arbre movent-se dins el vent? El que sí és cert, Urc, és que en aquesta plaça s'hi va rebre el president de la Generalitat de Catalunya, honorable senyor Francesc Macià. En Macià també era un home elegant. Potser li pervenia de l'exèrcit on ell va aconseguir una alta graduació. Per tal que no s'embrutés les sabates ni els pantalons, es va encatificar un tros del pla del Pou amb sacs de la farinera "La Estrella". Aleshores, aquest indret era un fangar que els excrements del bestiar i les mosques contribuïen a degradar. El senyor Macià hauria pogut ser, per la seva elegància, el rei de Catalunya. Però aquest país, Urc, més aviat és comtal. Els comtes també en són, d'elegants. És clar que aquesta teoria que et vinc confessant no lliga ni poc ni gaire amb el president que ara té la nostra Generalitat. Per què els polítics catalans actuals vesteixen d'una manera tan desaturada? Una cosa Urc són els mandataris i una altra els administradors, d'un

país. Els primers haurien de ser exemple de bellesa i no s'haurien de basquejar amb les preocupacions de la Història. Els reis, els comtes, els presidents són per a fer goig. La resta, ha de fer la feina. Jo crec, Urc, que avui en dia la gent hem perdut bellesa perquè treballem massa. Les nits d'estiu, per aquesta plaça, Urc, s'hi passejaven veritables senyores que no havien tocat mai una agulla. Oh, Urc, que n'eren de distingides! La feina els la feien les caseres, les mainaderes, les cuineres, les dides... i els mossos. Tu creus que hem guanyat alguna cosa amb la feina, amb els diners afanyats amb gotes de suor? L'Urc s'atura davant la porta de la fonda més antiga del poble. Tot és tancat i barrat. No es veu ningú. En aquesta fonda, Urc, hi havia viscut un mosso estrambòtic que anava a rebre els viatjants de comerç que arribaven amb l'auto de línia. Quan no sabia què fer, aquell mosso regava el carrer, just la franja de davant la fonda. Amb la regadora als dits, aconseguia uns ritmes molt atractius que deixaven damunt el terra, uns grafismes bellíssims. De nit, aquells viatjants, dins la fonda, explicaven aventures i anècdotes que a nosaltres ens posaven en contacte amb el món de les ciutats, dels trens, del mar... El mar era per a nosaltres com una mena de pensament blau i salat que ens fascinava la imaginació. L'Urc se'n va i ensuma la rodona del pou, aquest pou esquifit i artificial que vol ser el que no és: memòria d'aquell monument de pedra natural exaltat amb escuts, sirenes i caps de bronze que servien d'aixetes. Aquell era un pou elegant. Potser per l'estona que he estat aturat en aquesta plaça, sento que m'he refredat. Crido l'Urc i ens dirigim cap a casa. La veu del poeta ajuda a fer camí: "Només els peixos es mouen, el mar no canvia de lloc...". En arribar a l'estudi necessito una música diferent. Aviat sento i escolto Joan Baez que canta "Gràcies a la vida".